

*Allahova pomoć
je, zaista,
blizu!*

Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwān

Allāhova pomoć je, zaista, blizu

Ebū 'Abdullāh
Sulejmān ibn Nāsir
ibn 'Abdillāh El -'Ulwān

**Plav, Sandžak
ša'bān 1427. hidžretske
septembar 2006. godine**

Izdavač:

"K e l i m e t u l - h a q q"

Plav, Sandžak

www.kelimetul-haqq.com

www.kelimetul-haqq.org

kelimetul_haqq@hotmail.com

Prijevod sa engleskog jezika i unos teksta:

Ummu Mudžāhid

Redaktura prijevoda i prijelom teksta:

Ebū Ahmed

Dizajn korice:

Ebū Merjem

Štampa:

"K e l i m e t u l - h a q q"

V A Ž N A N A P O M E N A !

Svako kopiranje i umnožavanje ove knjige
ili bilo kojeg njenog dijela
bez odobrenja izdavača je veoma
pohvaljeno i preporučljivo

**Rekao je Allāhovo Poslanik
Muhammed, sallallāhu 'alejhi we sellem:**

"Najvrijedniji džihād je reći **riječ istine** pred nepravедnim vladarem."¹

"Prvak šehīdā je Hamza, a potom čovjek koji dođe nepravедnom vladaru, kaže mu **istinu** u lice, pa ga vladar ubije."²

"Neka nikoga od vas ne spriječi strah od ljudi da kaže istinu kada je vidi ili bude njen svjedok, jer mu **riječ istine** neće približiti čas smrti, niti mu umanjiti nafaku."³

¹ hadīth bilježe Ebū Dāwūd, et-Tirmidhī i Ibn Mādže u svojim "Sunenima" i Ebū Se'ida el-Hudrija i Ebū Umāme el-Bahilija

² hadīth bilježi Hākim od Džābir ibn 'Abdullāha

³ hadīth bilježi imām Ahmed u svome "Musnedu" i Ebū Se'ida el-Hudrija

PREDGOVOR IZDAVAČA

U ime Allāha, Milostivog, Samilosnog

Hvala Allāhu, Jedinom i neka je salawāt i selām na onoga nakon koga nema vjerovjesnikā.

A potom:

Sva zahvala pripada Allāhu što je omogućio da se prevedu ova mala, ali sigurno vrijedna i aktualna knjiga Sulejmāna bin Nāsira el-'Ulwāna. On u njoj vješto i jasno razbija šubhe murdžija, sekularista i murteddā o suđenju po zakonu mimo Allāhovog Zakona, o statusu onoga koji je ostavio sva naređena djela, a smatra se muslimanom, o odvajanju dīna od vladavine i upravljanja državom,...

Naglašavamo da je prevodilac sa arapskog na engleski jezik od sebe dodao nekoliko fusnota, koje ne postoje u arapskom originalu knjige. Te fusnote (riječi prevodioca na engleski jezik) su označene inicijalima "T.P." (*'Et-Tibyān Publications'*) u fusnoti, tako da na te riječi treba gledati kao na dodatna pojašnjenja od strane prevodioca na engleski jezik, a ne na riječi autora Sulejmāna bin Nāsira el-'Ulwāna.

Molimo Allāha da obilato nagradi svakoga ko svojim trudom, vremenom i imetkom doprinese da se ova i slične knjige distribuiraju i dijele među muslimanima.

Na kraju, molimo Allāha da primi naša dobra djela i da nas učini borcima za Njegov tewhīd, sve dok Ga ne sretnemo, a On bude zadovoljan nama.

"KELIMETUL-HAQQ"

U ime Allāha, Milostivog, Samilosnog

Većina muslimanskih naroda živi u šarenilu različitih zemalja i u raznolikosti gradova, usred gomile grijehā i razvratnog ponašanja, izlažući svoju čast opasnostima i gubeći svoja pravā i imetke. Oni žive zbunjeni u svojim ideologijama, u oskudici i slabosti, u neuspjehu pokušaja reformi, i sve se više okreću od vjere sa rastućom zabludom u *'aqīdi* (vjerovanju) i *menhedžu* (metodologiji), i u ekonomskom i u političkom životu; u vremenu širenja poziva nacionalizma i ideologija sekularizma, struja ateizma i simbola *sufizma* (misticizma) i *širka* (mnogoboštva).

Ovaj nered se proširio u njihovom ummetu i mnogi od njih su zagnjurenjeni u ono što im ne donosi nikakvu korist, već naprotiv, samo štetu. Oni nisu svjesni razloga svog stvaranja, svoje dužnosti, kao ni misije u svom životu.

A da bi se uništila ova zabluda i one stvari koje se obožavaju mimo Allāha, ove osobine dana *džahilijjeta* (neznanja), koji su svuda prisutni, kao i ove ideje koje su u suprotnosti sa šeri'atom i institucije koje su se okrenule od Allāhovog zakonodavstva, obaveza je vratiti se islāmu u njegovom potvrđenom obliku, uključujući potčinjenost Njemu sa *tevhīdom* i pokornost Njemu sa odanošću, oslobođeni od širka i njegovih sljedbenika, vladajući se prema Allāhovom Zakonu na Njegovoj Zemlji sa iskrenošću prema Njemu u svojim djelima.

Ovo je osnova tewhīda, a bez toga život nema nikakvog smisla. Uzvišeni Allāh je rekao:

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

"Džinne i ljude Sam stvorio samo zato da Mi 'ibādet čine." 4

Drugim riječima – izdvajajući Ga (potvrđujući Njegovu jednoću), a tewhīd je osnova *dīna* (vjere) i njegov temelj. On je stvarnost i sljedbenici Istine nikako ne smiju poći nijednim putem u okretanju od njega, već ka utemeljivanju njegovih pravā i upoznavanju društva sa njim (tewhīdom).

Ovo je jedini odgovarajući zakon u svijetu i poruka muslimana svim nacijama i narodima. Uzvišeni veli:

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَمَقُولُوا
اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

"Reci: 'O sljedbenici Knjige, dođite da se okupimo oko jedne riječi i nama i vama zajedničke: da se nikome osim Allāhu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allāha, bogovima ne držimo!' Pa ako oni ne pristanu, vi recite: 'Budite svjedoci da smo mi muslimani.' " 5

I On je, Uzvišeni, rekao:

⁴ sūra edh-Dhārijāt, 56. ājet

⁵ sūra Āli 'Imrān, 64. ājet

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكَُمْ وَصَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا ذَلِكَُمْ وَصَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِ ذَلِكَُمْ وَصَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

"Reci: 'Dođite da vam kažem šta vam Gospodar vaš propisuje; da Mu ništa ne pridružujete, da roditeljima dobro činite, da djecu svoju, zbog neimaštine, ne ubijate, jer Mi i vas i njih hranimo. Ne približujte se nevaljaštinama, bile javne ili tajne; ne ubijajte onog koga je Allāh zabranio ubiti, osim kada to pravda zahtijeva. To vam On poručuje da biste razmislili. I da se imetku siročeta ne približavate, osim na najljepši način sve dok punoljetno ne postane, i da krivo na litru i na kantar ne mjerite, jer Mi nikoga preko njegove mogućnosti ne zadužujemo. I kad govorite, da krivo ne govorite, pa makar se ticalo i srodnika, i da obaveze prema Allāhu ne kršite. To vam On naređuje da biste to na umu imali. I doista, ovo je pravi put Moj, pa se njega držite i druge puteve ne slijedite, pa da vas odvoje od puta Njegova. Eto, to vam On naređuje, da biste se grijeha klonili.'"⁶

⁶ sūra el-En'ām, 151.-153. ājet

I On je, Uzvišeni, rekao:

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ

"Mi smo svakom narodu poslanika poslali: 'Allāhu se klanjajte, a tāgūta se klonite!...' "⁷

Stvarnost potpunog 'ubūdiyyeta (pokornosti) Allāhu, Jedinom i Silnom, se iskazuje činjenjem Njega jednim (potvrdom Njegove jednoće) u svim vidovima 'ibādeta, obožavanjem Njega, strahom od Njega i ljubavlju prema Njemu, nadom od Njega i pokoravanjem Njemu.

Zato, ko god tvrdi da vjeruje u Allāha i u Njegov tewhīd (jednoću), tvrdi da Ga voli, da Ga se boji i da se nada od Njega, a pri tom se ne pokorava Allāhovim naredbama i naredbama Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, a obraća se za *hukm* (presudu) drugim zakonima, mimo Allāhovog zakonodavstva i privržen je Allāhovim neprijateljima, onda on nije iskren u svojoj tvrdnji, već je on sljedbenik *šejtāna* i njemu je pokoran.

Uzvišeni Allāh je rekao:

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

"Reci: 'Ako Allāha volite, mene slijedite, i vas će Allāh voljeti i grijehe vam oprostiti!' - a Allāh prašta i samilostan je."⁸

⁷ sūra en-Nahl, 36. ājet

O Njegovim riječima: "...i klonite se taguta" se prenosi da je to šejtān. Ovo se prenosi od 'Umer ibnul-Hattāba, Allāh bio zadovoljan njime, a ovu je predaju zabilježio el-Buhārī kao *mu'alleq*⁹ u svom '*Sahīhu*'. Također se i od Ibn Džerīra i drugih prenosi da su to (tāgūt) – kipovi i sve što se obožava mimo Allāha. A rečeno je i drugo, mimo toga.

Sve ove predaje su ispravne i među njima nema kontradikcije ni razlike, jer svaka od tih predaja izražava opšte značenje, opisujući tāgūta kroz neku od njegovih osobina. A ovaj metod – definisanje nečega putem jedne njegove osobine – se često može naći u govoru *selefā* (ispravnih prethodnika).

A Ibnul-Qajjim, Allāh mu se smilovao, je spomenuo sveobuhvatnu definiciju riječi '*tāgūt*' kada je rekao:
"Riječ 'tāgūt' se odnosi na sve stvari kojima rob prekorači svoju granicu, bilo da to uzme oblik nekoga ko se obožava ili kome se pokorava. Tako se tāgūt odnosi na sve ljude koji sude sūdom mimo Allāhovog sūda i sūda Njegovog Poslanika. Ovo bi se također odnosilo i na onoga koga narod obožava ili ga slijepo slijedi bez Allāhove upute i ukoliko mu se pokorava, ne znajući da li se time pokorava Allāhu. To su tāgūti ovoga svijeta. I ukoliko posmatraš njih i stanje ljudi koji su uz njih, uvidjećeš da se većina njih okrenula od obožavanja Allāha ka obožavanju tāgūta, od suđenja Allāhovim sūdom i sūdom Njegovog Poslanika ka sūdu tāgūta, i od pokoravanja

⁸ sūra Āli 'Imrān, 31. ājet

⁹ '*Et-Tibyān Publications*': *Mu'alleq* jezički znači zaljuljan (zanjihan); međutim, u hadiskoj terminologiji i klasifikaciji se to koristi za predaju koja nije prenešena sa svim prenosiocima do njenog izvora, tako da se lanac prenosilaca "ljulja" (njiše) i ne proteže se sve puteve od svog prenosioca do izvora

Njemu i Njegovom Poslaniku ka pokoravanju *tāgūtu* i slijeđenju njega.¹⁰

Allāh je *kufur* u *tāgūta* spomenuo prije *īmāna* u Allāha, baš kao što je u rečenici *tewhīda* "*La ilāhe illAllāh*" ("*Nema drugog boga osim Allāha*") spomenuo negaciju prije potvrđivanja. A čovjek ne može postati vjernik u Allāha sve dok ne učini *kufur* u *tāgūta* u punom značenju te riječi. On je, Uzvišeni, rekao:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنِ بِاللَّهِ
فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

"U vjeru nije dozvoljeno silom nagoniti – pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko počini *kufur* u *tāgūta*, a vjeruje u Allāha – drži se za najčvršću vezu, koja se neće prekinuti. – A Allāh sve čuje i zna."¹¹

A Muslim u svome "*Sahīhu*" (hadīth br. 23) bilježi od Merwāna el-Fezzārija, on od Ebī Mālika, a on od svog oca da je rekao:

"Čuo sam Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, da je rekao:

"Ko god kaže '*Lā ilāhe illAllāh*' i zaniječe sve sto se obožava mimo Allāha – njegov imetak i njegova krv postaju sveti, a obračun mu je pred Uzvišenim Allāhom."

A ovo je pojašnjenje izjave iskrenosti (tj. *Lā ilāhe illAllāh*), i dokaz da ono što se njome želi nije samo njihovo prosto

¹⁰ "*Et-Tibyān Publications*": Vidi "*I'lām el-Muweqqi'īn*", 50 str.

¹¹ *sūra el-Beqare*, 256. ājet

izgovaranje, jer to ne štiti krv niti imetak i ne spašava kazne u džehennemskoj vatri.

Ovo pitanje je, u stvarnosti, pitanje postupanja po onome što ove riječi podrazumijevaju od Allāhovog tewhīda i iskrenost u obožavanju Njega, Uzvišenog, i u isto vrijeme oslobađanje od svega što se obožava i čemu se pokorava, mimo Allāha i Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem.

Allāh, Moćni i Uzvišeni, je u vezi Njegovog *halīla* (bliskog prijatelja) Ibrāhīma u obliku pohvale spomenuo činjenicu da se on odrekao svog naroda i onoga što su oni obožavali mimo Allāha, kada je rekao:

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ
مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ
وَالْبُغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأبيه لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ
وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبَنَّا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

"Divan uzor za vas je Ibrāhīm i oni koji su sa njim bili kada su narodu svome rekli: 'Mi se odričemo vas, a i onih koje, mimo Allāha, obožavate. Kāfiri smo u vas, i neprijateljstvo i mržnja će između nas ostati sve dok ne budete u Allāha, Njega jedinog, vjerovali!', - ali nisu Ibrāhīmove riječi svome ocu: 'Ja ću Allāha moliti da ti oprost, ali te ne mogu od Allāha odbraniti.' - Gospodaru naš, u Tebe se uzdamo i Tebi se obraćamo i Tebi ćemo se vratiti."¹²

¹² sūra el-Mumtehine, 4. ājet

I On je, Uzvišeni, rekao:

وَأَعْتَرِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي
شَقِيًّا فَلَمَّا اعْتَرَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا
جَعَلْنَا نَبِيًّا

"I napustiću i vas i sve one koje, mimo Allāha, obožavate, i klanjaću se Gospodaru svome; nadam se da neću biti nesretan u klanjanju Gospodaru mome.' I pošto napusti njih i one koje su, mimo Allāha, obožavali, Mi mu Ishāqa i Ja'qūba darovavimo, i obojicu vjerovjesnicima učinismo."¹³

I On je, Uzvišeni, rekao:

وَإِذِ اعْتَرَلْتُمُوهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْوُوا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ
رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا

"Kad napustite njih i one koje, a ne Allāha, obožavaju, sklonite se u pećinu, Gospodar vas će vas milošću Svojom obasuti i za vas će ono što će vam korisno biti pripremiti."¹⁴

I drugi dokazi, mimo ovih, koji ukazuju na propis napuštanja kāfirskog naroda, izbjegavanja njihove zablude i povlačenja sa njihovih okupljanja.

Međutim, mnogi sinovi muslimanā su se udaljili od ovog vrlo važnog temelja, bivajući naklonjeni onima koji su sami

¹³ sūra Merjem, 48. i 49. ājet

¹⁴ sūra el-Kehf, 16. ājet

sebi nanijeli nepravdu i onima koji su *fesād* (nered) po Zemlji proširili, koji su ukinuli Allāhov zakon, koji su pozvali u suđenje po zakonima kufra i finansijski i vojno ih branili, i napali one koji su im se suprotstavili i koji su odbili vladanje po njima (tāgūtskim zakonima).

On je, Uzvišeni, rekao:

يُرِيدُونَ أَنْ يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ
يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

"...žele da im se pred *tāgūt*om sudi, a naređeno im je da ne vjeruju u njega. A šejtan želi da ih u veliku zabludu navede."¹⁵

A značenje riječi '*tāgūt*' u ovom ajetu je onaj koji ne vlada i ne sudi po Allāhovom zakonu, čineći sebe zakonodavcem uz Allāha ili mimo Allāha. Allāh je takvog u Svojoj Plemenitoj Knjizi definisao kao *mušrika* Svojim riječima:

وَلَا يُشْرِكْ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا

"...a On ne uzima nikoga u odlukama Svojim kao *šerika* (ortaka)."^{16 17}

¹⁵ sūra en-Nisā', 60. ājet

¹⁶ sūra el-Kehf, 26. ājet

¹⁷ Poenta autorovog dokazivanja ovim ājetom je ta da Allāh u njemu spominje da u Njegovim odlukama On ne uzima kao *šerika* (ortaka), tj. da svako ko Allāhu nekoga učini ravnim u Njegovom jedinstvenom pravu da On jedini sūdi i propisuje zakone Svojim robovima – taj je počinio širk, odnosno Allāhu nekoga učinio ravnim (postavio *šerika*, tj. ortaka) (napomena izdavača)

I On je rekao:

وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَآئِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِتَّكُمُ لِمُشْرِكُونَ

"...A šejtāni navode štićenike svoje da se s vama raspravljaju, pa ako im se pokorite, onda ćete, sigurno mušrici postati." ¹⁸

I On ga je nazvao *kāfirom* u ājetu:

وَمَنْ لَّمْ يَخُفْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ

"...oni koji ne sude prema onome što je Allāh objavio, oni su pravi nevjernici." ¹⁹

A kada je (riječ) "kufir" uopštena i prethodi joj *elif* (ل) i *lām* (ل), onda se time misli na *kufir ekber* (veliki kufir). ²⁰

¹⁸ sūra el-En'ām, 121. ājet

¹⁹ sūra el-Mā'ide, 44. ājet

²⁰ "Et-Tibyān Publications": *Elif i lām* (ل) koji se nalaze ispred riječi *kāfirūn* (nevjernici) u gorespomenutom ajetu, znače da riječ dobija oblik *el-kāfirūn* (الكافرون) ili *nevjernici*, i jedino može imati značenje *kufir ekber* (velikog kufra) koji počinioća izvodi iz okvira islāma, za razliku od *kufir esgar* (malog kufra) koji ne poništava čovjekov *īmān* u potpunosti. Autor je ukratko razjasnio ovo pravilo. A argument onih koji kažu:

"Može biti da ih je Allāh nazvao *el-kāfirūn* u značenju da su oni nevjernici *kufir esgar* (manjim oblikom kufra)" – je *bātil* (neispravan), jer bi ovo značilo da je za osobu koja je počinila nešto od *kufir esgar* (malog kufra) dozvoljeno reći: "On je *kāfir*" u neograničenom obliku, bez ičega da ograniči značenje. Da li bi iko ovo prihvatio?!

A što se tiče onoga što se prenosi od Ibn 'Abbāsa, Allāh bio zadovoljan njime, da je on rekao:

"Kufr manji od kufra", ²¹

– ova predaja nije autentična od njega, jer su je zabilježili el-Merwizī u *"Tahdhīm Qadr es-Salāh"* (2/512) i El-Hākim u svom *"Mustedreku"* (2/313) preko Hišāma bin el-Hudžejra, on od Tawūsa, a on od Ibn 'Abbāsa, Allāh bio zadovoljan njime. Međutim, Hišām je okarakterisan slabim (prenosiocem) od strane imāma Ahmeda, Jahje ibn Me'īna, el-Uqajlija, ²² kao i još jedne grupe učenjaka.

'Alī ibn el-Medīnī je rekao:

"Čitao sam pred Jahja ibn Se'īdom: 'Prenosi Ibn Džurejdž od Hišāma bin el-Hudžejra...' , pa me Jahja ibn Sa'id prekinuo, rekavši: 'Ja ne obraćam pažnju na njega (na ono što je on prenio)', pa sam pitao: 'Da prekrizam ovaj hadis?' On je odgovorio: 'Da'."

Ibn 'Ujejne je rekao:

"Nismo uzimali ono što se prenosi preko Hišāma bin el-Hudžejra, ukoliko ne naiđemo na to isto, preneseno drugim putem."

A ova izjava Ibn 'Abbāsa je nešto što se prenosi samo od Hišāma (tj. nije potvrđena drugim lancima prenosilaca) i, štaviše, u suprotnosti je sa onim što su prenijeli ostali povjerljivi prenosioci, kao što 'Abdullāh ibn Tawūs prenosi od svog oca da je rekao:

²¹ *"Et-Tibyān Publications"*: Arapski: كفر دون كفر . Čita se: *"Kufr dūne kufr"*. Prijevod: *"Kufr manji od kufra (nevojerstvo ispod nevojerstva)"*.

²² Pogledaj: *"Ed-Du'afā"* od el-Uqajlija (4/337-338.), *"El-Kemal"* (7/2569) od Ibn 'Adija, *"Tahdhīb el-Kemal"* (30/179-180.), *"Hādī es-Sāri"* (447-448.)

"Upitan je Ibn 'Abbas o ajetu: "...oni koji ne sude prema onome što je Allāh objavio, oni su pravi nevjernici." ²³ Rekao je: "To je kufr." ²⁴

U drugoj predaji se kaže da je rekao:
"U tome je kufr." ²⁵

Treća predaja kaže da je rekao:
"To je dovoljno za njegov kufr." ²⁶

Ovo su zabilježili 'AbdurRezāq u svom "Tefsīru", (1/191.), Ibn Džerīr (6/256.) i Weqī'a u "Ahbār el-Qudāt" (1/41), i drugi sa *sahīh* (vjerodostojnim) lancem prenosilaca.

Ovo je ono što je potvrđeno od Ibn 'Abbāsa, Allāh bio zadovoljan njime, jer je on generalizovao (uopštio) ovaj ājet, ne ograničivši ga.

Predaja od Hišāma bin el-Hudžejra je *munker* ²⁷ gledano iz dva ugla:

²³ sūra el-Mā'ide, 44. ājet

²⁴ "Et-Tibyān Publications": Arapski: هي كفر . Čita se: "Hije kufr". Prijevod: "To je kufr".

²⁵ "Et-Tibyān Publications": Arapski: هي به كفر . Čita se: "Hije bihi kufr". Prijevod: "U tome je kufr".

²⁶ "Et-Tibyān Publications": Arapski: كفى به كفره . Čita se: "Kefā bihī kufruhu". Prijevod: "Dovoljno je to za njegov kufr".

²⁷ "Et-Tibyān Publications": *Munker* jezički znači "kome se može prigovoriti (zamjeriti)". Međutim, u hadiskoj terminologiji i klasifikaciji, *munker* označava predaju koja je slaba zbog mahane u svom lancu prenosilaca, kao i zbog njene suprotnosti vjerodostojnom tekstu koji se tiče iste teme

- *Prvi ugao*: To je nepotvrđena (nepotkrijepljena) predaja, samo od Hišāma.
- *Drugi ugao*: Njegovo suprotstavljanje onima koji su povjerljiviji prenosioci od njega.

A njegove (Ibn 'Abbāsove) riječi: '*To je kufr*' i '*U tome je kufr*' govore o uopštenosti ovog ajeta.²⁸

A *asl* (osnova) u pogledu *kufra* je – *kufr ekber* (tj. veliki kufr, vrsta koja počinioca izvodi iz okvira islāma), kao što je šejhul-islām (Ibn Tejmije), Allāh mu se smilovao, rekao u '*El-Iqtidā'* (1/208),²⁹ osim ukoliko je ograničen ili dolazi nešto da ga promijeni.

A riječi žene Thābit ibn Qajsa:

"Ali ja mrzim nevjerstvo (el-kufr) u islāmu (el-islām)" – bilježi ih Buhārī (br. 5.273) od Ibn 'Abbāsa, Allāh bio zadovoljan njime – nisu u suprotnosti sa ovim prvim pravilom i ne negiraju ovaj potvrđeni '*asl* (osnovu) u ovoj sekciji, jer je ona rekla: *"...u el-*

²⁸ Suđenje po drugome, mimo onoga što je Allāh objavio je na različitom stepenima, a ovdje je riječ o onima koji proizvode zakone koji se suprotstavljaju Allāhovom zakonodavstvu i *hukmu* Allāha i *hukmu* Njegovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*

²⁹ '*Et-Tibyān Publications'*: Riječi Ibn Tejmije, Allāh mu se smilovao: *"Postoji razlika između kufra, ispred kojeg stoji elif-lām (ﻝ), kao što je u riječima Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem: 'Između roba i el-kufra i eš-širka je samo ostavljanje namaza', i kufra ispred koga ne stoji elif-lām (ﻝ), u formulisanju potode kufra."* ('*El-Iqtidā' es-Sirāt el-Musteqīm*').

Napomena izdavača: Ova knjiga ('*Slijeđenje pravog puta*') je prevedena na bosanski jezik

*islāmu.*¹ A ovdje je riječ o čistoj derogaciji, koja ukazuje da je kufr u ovom slučaju manji od *kufr ekbera* (velikog kufra) i nije ispravno reći da *kufr ekber* (veliki kufr) može postojati unutar islāma.

A da je u ovom slučaju kufr uopšten, pošto se ispred njega nalazi *lām* (ل), a ne ograničen, onda bi stvarnost izjave i ono za šta je upotrijebljena došla do umova (posumnjali bi u ispravnost onoga što je rečeno) (tj. ljudi bi pomislili da je ona mislila na *kufr ekber*). Zbog toga je ona odbila takvo pogrešno razumijevanje ograničavanjem: *'...u el-islāmu'*, a ovo je jasno onome koji razmišlja.³⁰

Hāfidh Ibn Kethīr, Allāh mu se smilovao, je u djelu *'El-Bidāje wen-Nihāje'* (13/119) rekao:

'Ko god ostavi jasni šeri'at, koji je objavljen Muhammedu sinu 'Abdullāhovom, pečatu vjerovjesnika, i obrati se za hukm drugome mimo njega, od prijašnjih, derogiranih zakonodavstava, je kāfir. Pa šta reći za one koji se za presudu obraćaju Jāsiqu, ³¹ stavljajući ga ispred šeri'ata?! Ko god tako postupi, postaje kāfir prema idžmā'u muslimana.'

³⁰ *'Et-Tibyān Publications'*: Postoji još nekoliko drugih tekstova u kojima se ispred riječi *kufr* nalazi *elif* i *lām*, ali postoje drugi tekstovi koji ograničavaju njihovu upotrebu i preinačuju njihovo značenje da ukažu na *kufr esgar* (mali kufr). U svakom slučaju, ovo nije mjesto za detaljnu raspravu na ovu temu

³¹ *'Et-Tibyān Publications'*: *Jāsiq* je bila knjiga zakona i propisa koju su koristili Tataari kao ustav njihove vlasti. To je bila mješavina zakona uzetih iz islāma, kršćanstva i judaizma, kao i plemenskih zakona iz tradicije njihovih predaka

Ovo je ispravno i povodom ovoga nema razilaženja. A ono što je još i gore od toga, i onaj koji još više zaslužuje da se konsenzusom objelodani njegov kufr je onaj koji se ispriječi na putu Allāhovog zakona, koji mijenja vjerske propise i nametne svome narodu zakone, kojima im oduzima prava po pitanju imovine, krvi i časti.

A čak i još gore od ovoga je njihovo branjenje ovih (ljudski napravljenih) zakona, ulaganje napore i sposobnosti da ih propišu (izmisle) i njihovo prepiranje u njihovu korist.

A riječi nekih savremenika po pitanju ovog idžmā'a, kojeg je zabilježio Ibn Kethīr, Allāh mu se smilovao, koje kažu da je on (taj idžmā'):

'...ograničen samo na kraljeve Tatarā i na one koji su upali u ono u što su ovi upali od stvari koje poništavaju vjeru, što uključuje džuhūd (svojevoljno poricanje), i istihlāl (ohalaljivanje) suđenja po nečemu drugom, a ne po onome što je Najmilostiviji objavio',³²

- to (ove riječi) su sāma špekulacija (od strane autora) i nisu potkrijepljene nijednim šeri'atskim dokazom niti valjanim argumentom.

³² *'Et-Tibyān Publications'*: Neki su u naše vrijeme pokušali da izokrenu riječi Ibn Kethīra, da impliciraju ovo značenje iz njegove predaje o idžmā'u o onome koji sudi po ljudskim zakonima. No međutim, Ibn Kethīrove riječi su jasne i jasno je da se njegove riječi (o kufriu takvoga) odnose na postupke sprovođenja ljudskih zakona kao i njihovo propisivanje, a ne na njihovo smatranje dozvoljenim i na odbijanje šeri'atskih zakona. Iako šejh Sulejmān ovdje misli na određenog autora, ovo upozorenje obuhvata sve one koji su pokušali da izokrenu njegove (Ibn Kethīrove) riječi, kako bi rekli ono što on nije rekao

I primjetio sam, prilikom čitanja riječi autora, slijepi napad na braniocce tewhīda i pozivače u reformu (obnovu) i nesmotrene izjave, kao i slabo razumijevanje izjava imāma, tako da njihove riječi tumači na način kako one inače ne mogu biti shvaćene. A najbolji primjer ovoga su bile riječi el-hāfidha Ibn Kethīra, jer je on o njima rekao ono što je rekao, čak iako el-hāfidh nije jedini u ovoj izjavi, niti u spominjanju ovog idžmā'a, jer su mnogi pojedinci od prvih i kasnijih generacija spomenuli isto, i čak i više.

A kako da mi ne sudimo kufrom o onome koji napušta šerī'at i sebe uzdiže na stepen onoga koji stvari ohalaljuje i oharamljuje, koji određuje šta je dobro, a šta zlo, i čini da sudovi budu izvori propisa i presuda, dok to sudstvo, u isto vrijeme, nije moguće ni ispitivati niti kritizirati, niti se pobuniti protiv njegovih zakona?³³

Riječi (gorespomenutog) autora u pogledu kufra Tatarā – (da je taj kufr samo) zbog *džuhūda* (svojevoljnog poricanja) ili zbog *istihlāla* (ohalaljivanja) – (te njegove riječi) nemaju nikakve valjanosti, osim što je bitno napomenuti da je autor

³³ "Et-Tibyān Publications": A šejh Ahmed Šākir, Allāh mu se smilovao, temeljno sažeo ovo pitanje kada je rekao:

"Stvar po pitanju ovih ljudskih zakona je jasna kao Sunce. To je jasni kufr, u tome nema ništa skriveno i nema izgovora ni za kog ko sebe pripisuje islāmu, ma ko on bio, da se ponaša u skladu sa tim zakonima, da im se pokori ili da ih prizna. Zato, svaka osoba mora o tome povesti računa, jer je svaka osoba odgovorna za sebe. A 'ulemā mora razjasniti istinu, reći ono što im je naređeno da kažu, bez prikriivanja ičega." " 'Umdetut-Tefsīr Muhtesar Tefsīr Ibn Kethīr"

bio pod uticajem sljedbenikā *irdžā'a*,³⁴ koji smatraju da čovjek postaje kāfir samo u slučaju *istihlāla* (da ohalāli harām) ili *džuhūda* (poricanja), a to je i po šerīatu a i po razumu pogrešno, jer je *istihlāl* (ohalaljivanje harāma) kufr, pa čak i ukoliko to nije propraćeno suđenjem po drugome zakonu, mimo onoga što je Allāh objavio. Ājet jasno opisuje da je uzrok njihovog kufra – njihovo odbijanje da sude po onome što je Allāh objavio.

A mnogi savremenici su pod uticajem različitih školā *irdžā'a*, koje kažu da je svako ko učini djelo kufra ili ko kaže riječi kufra – kāfir, ali da njegov kufr nije zbog sāmog djela, već djelo samo ukazuje na kufr i ono je dokaz za odsustvo *tasdīqa* (unutrašnje saglasnosti srca), kao i to da je to samo znak *tekdhība* (unutrašnjeg nevjerstva).

³⁴ ''*Et-Tibyān Publications*'': Termin *irdžā'* se odnosi na shvatanja zalutalih školā murdžijskih sekti. One se međusobno razlikuju u različitim stepenima zablude. Međutim, zajedničko za sve ove sekte je njihov temelj vjerovanja, po kojem djela nisu sastavni dio imāna, tj. djela ne utiču na imān, bilo da se učini mali ili veliki grijeh. Mnogi od njih kažu da djela nisu neophodna da bi imān postojao, kao i to da su djela samo dokaz imāna koji se nalazi u srcu i očituje jezikom. Stoga, ove sekte su izopačile shvatanje *ehlis-sunneta wel-džemā'ata* po pitanju imāna, po kojem imān čine djela, riječi i vjerovanje, bez pravljenja razlike između djelā i riječi ili djelā i vjerovanja. A ovo pogrešno shvatanje je prouzrokovalo da su oni uveli pogrešna shvatanja po pitanju *tekfīra* (proglašavanja muslimanā kāfirima), zasnovano na sāmim djelima kufra. I oni se oslanjaju na potvrdu *džuhūda* (svojevoljnog poricanja) ili *istihlāla* (ohalaljivanja harāma) kao uslov za *tekfīr*. Ovo je odvelo do velikog nemara po pitanju imāna, kufra i *tekfīra* i do velike zabune među tragaocima za znanjem. Molimo Allāha da nas zaštiti od ovog zla

I drugi od *ghulāt el-murdži'a* (ekstremnih murdžijā) su se usprotivili *tekfiru* zasnovanom na djelima, ³⁵ sve dok nema potvrđenog *džuhūda* (svojevoljnog poricanja) ili *istihlāla* (proglašavanja harāma dozvoljenim).

Ovo je u suprotnosti sa Allāhovom Knjigom i sunnetom Njegovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, kao i sa *idžmā'*om muslimana.

Islamski učenjaci su se složili da je psovanje Allāha i Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem* – kufr, i niko od njih nije postavio uslov *istihlāla* (da se to djelo mora ohalaliti, tj. smatrati dozvoljenim) ili *i'tiqāda* (da se mora vjerovati u

³⁵ A neki učenjaci su izjavom: "*Mi nikoga ne tekfirimo (proglašavamo nevjernikom) zbog grijeha, sve dok ga ne ohalāli*" namjeravali pobiti tvrdnje *hawāridžā*, koji tekfire zbog činjenja svakog grijeha, kakvi su blud, krađa, laž, konzumiranje opojnih sredstava i stvari poput ovih. Ali, oni ovime nisu namjeravali spriječavanje tekfira zbog svih grijешnih djelā, jer je ovo neispravno i niko od *ehlis-sunneta* nije ovo rekao. A dokazi koji pokazuju suprotno su *mutewātir* (predaje koje su došle putem mnogobrojnih lanaca prenosilaca), jer onaj koji počini klanje u nečije drugo ime mimo Allāha, sihr, činjenje *tawāfa* oko kaburova i mnoštvo ovakvih djela – počinio je *kufr djelom*. Također, postoji i *kufr riječima* – onaj ko ih izgovori postaje *kāfir*, bez potvrde djelima ili srcem. *Ashābi*, oni koji su došli nakon njih (*tabi'ini*) i učenjaci koji se pripisuju sunnetu su jednoglasni da ko izgovori ili učini djelo koje je čisti kufr – postaje nevjernik, bez ograničavanja toga na *džuhūd* ili *istihlāl*, jer je ovo *bātil* (neispravno), nema osnove za to i to je kontadiktorna izjava, na čiju netačnost ukazuju objavljeni tekstovi i razum (intelekt)

ispravnost tog čina), naprotiv dovoljna za kufr je – *potvrda nedvosmislene psovke*.³⁶

I oni su se složili o kufriu onoga koji ismijava dīn (vjeru), bez postavljanja uslova *i'tiqāda* (njegovog vjerovanja u to) ili *istihlāla* (njegovog dozvoljavanja toga). Naprotiv, on postaje nevjernik čak i ako se šali ili poigrava.³⁷

I oni su se složili da su djela kojima se želi približiti mrtvima, od sedžde njima ili obavljanja tawāfa oko njihovih qaburova – kufr, i oni su se složili da je stavljanje Mushāfa u nečistoću – kufr.

I ovo je govor svakog onoga koji kaže:

³⁶ "Et-Tibyān Publications": Ibn Hazm, Allāh mu se smilovao, je rekao:

"A što se tiče onoga ko opsuje Uzvišenog Allāha, na licu Zemlje ne postoji musliman koji se ne slaže da je to djelo sāmō po sebi kufr, osim džehmijā i eš'arijjā (tj. dvije frakcije murdžijā) – a to su dvije zalutale skupine – koje jasno kažu da psovanje Uzvišenog Allāha, kao i izgovaranje kufra samo po sebi nije kufr. Neki od njih kažu da je to samo dokaz vjerovanja u kufr, a ne da je ta osoba sigurno i kāfir zbog svog psovanja Uzvišenog Allāha." "El-Fisal fī el-Milel wel-Ahwā wen-Nihal", 13. tom, 498. str.

³⁷ "Et-Tibyān Publications": Šejhul-islām Ibn Tejmijje, Allāh mu se smilovao, je rekao:

"Ko god opsuje Allāha i Njegova Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, usljed ismijavanja, a da nije prisiljen na to, i ko god izgovori riječi kufra iz ismijavanja, a da na to nije bio prisiljen; i ko god se izruguje sa Allāhom, Njegovim ājetima i Njegovim Poslanikom, sallallāhu 'alejhi we sellem – takav je kāfir svojom vanjštinom i svojom nutrinom. A onaj koji kaže: 'Čovjek poput ovoga može biti vjernik u Allāha u svojoj unutrašnjosti, iako je po svojoj vanjštini kāfir' – sigurno je izgovorio odvratnu laž u vjeri!" "El-Fetāwā", 7. tom, 557. str.

*"Īmān sačinjavaju riječi i djela: riječi srca i jezika, i djela srca, jezika i tijela. On se povećava pokornošću, a smanjuje nepokornošću."*³⁸

Sljedbenici ehliš-sunneta su se složili da kufr može biti riječima – kao što je *istihzā'* (jasno ismijavanje) vjere, a može se desiti i zbog djelā, kao što je klanjanje kipu, Suncu ili mjesecu ili klanje u nečije drugo ime, mimo Allāha.

A dokazi iz Knjige i sunneta su jasni u pogledu kufra onoga koji počini nešto od kufra, a to je zbog sāmih riječi ili sāmog djela, bez vezivanja toga za *džuhūd* (svojevoljno odbijanje) ili *istihlāl* (njegovo ohalaljivanje), jer je ovo pogrešno, i jer niko od ashāba, tabi'ina, niti poznatih imāma sunneta nije ovo rekao.

Allāh Uzvišeni je rekao:

³⁸ *"Et-Tibyān Publications"*: Vjerovanje da se ĩmān sastoji od djelā i riječi je stvar u koju nema sumnje. To je stvar idžmā'a islamskih učenjaka i selefā. Šejhul-islām Ibn Tejmijje, Allāh mu se smilovao, je rekao:

"Selefī su postigli idžmā' da se ĩmān sastoji iz riječi i djelā. On se povećava i smanjuje. A to znači riječi srca i djela srca, a onda riječi jezika i djela tijela." *"El-Fetāwā"*, 7. tom, 672. str.

Također, pogledajte riječi učenjaka u vezi njihove potvrde ove definicije u *"El-Īmān"* od Ebī 'Ubejda, 9.-19. str., *"El-Īmān"* od Ibn Ebī Šejbe, 16.-50. str., *"El-Ibāneh"*, Ibn Battah, 176. str., *"Et-Temhīd"*, Ibn 'AbdilBerr, 9. tom, 248. str., *"El-Hudždže Fī Bejān el-Mehadždžeh"* od el-Asbahānija, 1. tom, 403. str., *"Es-Sunne"* od Abdullāha ibn Ahmed ibn Hanbela, 81.-127. str., *"Šerh es-Sunne"* od el-Begāwija, 1. tom, 38. str., *"Šerh Usūl I'tiqād Ehliš-Sunne wel-Džemā'a"* od el-Lālikā'ija, 4. tom, 832. str., *"Eš-Šerī'a"* od el-Adžurrija, 119.-133. str., *"Tahdhīb el-Āthār"* od Ibn Džerīr et-Taberija, 1. tom, 97.-199. str.

وَلَعِنَ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ
تَسْتَهْزِئُونَ لَا تَعْتَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ نُعَذِّبْ
طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

"A ako ih zapitaš, oni će sigurno reći: 'Mi smo samo razgovarali i zabavljali se.' Reci: 'Zar ste se Allāhu, riječima Njegovim i Poslaniku Njegovu rugali? Ne ispričavajte se! Postali ste nevjernici, nakon vašeg imāna.' Ako nekima od vas i oprostimo, druge ćemo kazniti zato što su krivci." ³⁹

A razlog njihovog kufra su bile samo riječi, koje su oni izrekli. ⁴⁰

³⁹ sūra et-Tewbe, 65. i 66. ājet

⁴⁰ "Et-Tibyān Publications": Šejhul-islām Ibn Tejmije, Allāh mu se smilovao, je rekao u svom komentaru na ovaj ājet:

"Ovaj tekst (ājet) ukazuje na to da je ismijavanje Allāha, Njegovih ājeta i Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem – kufr. Tako je psovanje o kome ovdje govorimo još preče (da bude kufr), i ovaj ājet jasno ukazuje da svako onaj ko omalovažava Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, bilo u zbilji ili u šali – postaje kāfir. A prenešeno je od islamskih učenjaka, među kojima su i Ibn 'Umer, Muhammed ibn Ka'b, Zejd ibn Eslem i Qatāda, a svi njihovi hadīthi su međusobno izmiješani, da je jedan od munāfiqā za vrijeme pohoda na Tebūk rekao: 'Ne vidjeh ništa slično ovim našim učačima – misleći na Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i njegove ashābe – ljude većih stomaka, lažljivijih jezika i većih kukavica u susretu (sa neprijateljem).' Tada mu je 'Awf ibn Mālik rekao: 'Ti si lažov i munāfiq! Obavijestiću Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem!' Otišao je 'Awf ibn Mālik da obavijesti Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, ali ga je Qur'ān pretekao u tome. Taman kada se Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, spremio za put i uzjahao svoju devu, došao mu je taj čovjek govoreći: 'O Allāhov Poslaniče, uistinu, mi smo se samo zabaavljali i pričali priče jahača, kako bi time ublažili teškoće

A Uzvišeni Allāh je rekao:

خَلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ بِمَا لَمْ
يَنَالُوا وَمَا نَعْمُوا إِلَّا أَنْ أَعْنَاهُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ
وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمْ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ
وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

"Licemjeri se zaklinju Allāhom da nisu govorili, a sigurno su govorili riječ kufra i pokazali da su nevjernici, nakon sto su javno islam bili primili, i htjeli su da učine ono sto nisu uspjeli. A prigovaraju samo zato sto su ih Allāh, iz obilja Svoga, i Poslanik Njegov imućnim učinili. Pa ako se pokaju, biće im dobro; a ako glave okrenu, Allāh će ih i na ovom i na onom svijetu na muke nesnosne staviti, a na Zemlji ni zaštitnika ni pomagača neće imati." ⁴¹

Dakle, zaključak je da svako ko kaže ili učini nešto što je jasni kufr – postaje *kāfir*, sve dok ne postoji ništa što to sprečava, od preprekā (sprečavajućih faktora), kao što je *ikrāh* (prisila), *te'wīl* (pogrešno tumačenje) i *hata'* (nenamjerna

puta.' Ibn 'Umer kaže: 'Kao da ga sad vidim kako se uhvatio za uzde deve Allāhovog Poslanika, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, a noge mu stružu po kamenju i govori: 'Uistinu, mi smo se samo šalili (zabavljali) i igrali.' Tada mu je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, rekao:

أَبَا اللَّهِ وَإِيَّاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ

"Zar ste se Allāhu, riječima Njegovim i Poslaniku Njegovom rugali?...",

ni ne pogledavši ga, i nije dodao ništa na to.' 'Es-Sārim el-Meslūl 'alā Šātim er-Resūl', 31. str.

⁴¹ sūra et-Tewbe, 74. ājet

greška), poput "klizanja" jezika ili *džehla* (neznanja), koje se uzimaju u razmatranje.

A od jasnog kufra je i *džins el-'amel* (napuštanje kategorije djelā) u potpunosti, bez vezivanja toga za djela srca, jer je apsolutni *džins el-'amel* (napuštanje kategorije djelā) samo po sebi djelo *kufur el-ekber* (velikog kufra). Ipak, mi odsustvo onoga što je neophodno koristimo za dokaz (kufra u) unutrašnjosti, ne postavljajući to za uslov da bi postojao propis (kufra), a ovo je jasno iz Knjige i sunneta, jer se presuda donosi na osnovu djela tijela, a ne na osnovu onoga što se nalazi u srcima, jer je ono što je u srcu za Poznavaoa Gajba (tj. Allāha).⁴²

Hāfidh Ibn Redžeb, Allāh mu se smilovao, je u "*Fethul-Bārī*" (1/23) spomenuo da je Sufjan ibn 'Ujejne rekao: "*Murdžije ostavljanje farā'ida (fardova, tj. djela koja su obavezna da se čine) smatraju grijehom koji je na stepenu činjenja djelā koja su zabranjena. No međutim, to nije isto, jer je namjerno činjenje nekih od nedozvoljenih djela, pritom ne čineći njihov istihlāl (ohalaljivanje) – nepokornost, dok je ostavljanje farā'ida (obaveznih djela), ne bioši neznanica (o obavezi njihovog obavljanja) i bez opravdanja – kufur. A razjašnjenje ovoga se vidi u slučaju Ādema i Iblīsa, kao i jevrejskih učenjakā koji su prihvatili Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we*

⁴² "*Et-Tibyān Publications*": A razlog zbog čega je *džins el-'amel* (potpuno ostavljanje djelā) samo po sebi djelo kufra je taj što se djela smatraju stubom imāna, baš kao što su i govor i uvjerenje. Ovo znači da ukoliko jedan od stubova imāna izostane, to uzrokuje nestanak imāna. Ovo je jasno gledajući sa aspekta razuma, a i sa aspekta vjerskih tekstova, što će autor ukratko i dokazati, insā'Allāh. A shvatanje da su djela samo upotpunjavanje čovjekovog imāna i da ona nisu neophodna da bi imān postojao – samo je još jedan prljavi utjecaj murdžijā i njihovo izdvajanje djelā iz definicije imāna

sellem, svojim jezicima, ali nisu postupali po njegovom zakonodavstvu. Od Harba se prenosi da je Ishāq rekao: 'Murđžije su nastavile sa svojim ekstremizmom, sve dok zbog njihovih izjava ljudi nisu počeli govoriti: 'Ko god napusti klanjanje propisanih namāza, post mjeseca ramadāna, zekāt, hadždž i sve ostale farā' ide (fardove, tj. obavezna djela), bez džuhūda (poricanja njihove obaveznosti) – takvog ne tekfrimo. Njegov je obračun kod Allāha, jer je on jedan od onih koji priznaju obaveznost (navedenih djela).' Dakle, ovo su oni o kojima nema rasprave (misleći na murđžije).'"

El-Hallāl u svom "Sunenu" (3/586) prenosi od 'Ubejdullāha ibn Hanbela da je rekao:

'Ebū Hanbel ibn Ishāq ibn Hanbel mi je rekao: 'El-Humejdī je rekao: 'Obaviješten sam da postoje ljudi koji kažu: 'Ko god prihvati namāz, zekāt, post i hadždž, ali ne izvršava ništa od njih sve dok ne umre, ili klanja naslonjen na leđima u suprotnom pravcu od qible sve dok ne umre, on je mu'min, sve dok ne zaniječe (njihovu obaveznost), i sve dok priznaje svoje ostavljanje ovih stvari s uozerenjem, ako prihvata obaveze i okretanje u pravcu qible.' A ja kažem: Ovo je jasni kufr u Allāha i u suprotnosti je sa Allāhovom Knjigom i sunnetom Njegovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i postupcima muslimana. Allāh, Moćni i Silni, kaže:

لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينٌ

الْقَيِّمَةِ

"...da Mu iskreno, kao *hunefā'* (pravovjerni), vjeru ispovjedaju, i da namāz obavljaju, i da zekāt daju; a to je ispravna vjera."⁴³

Hanbel kaže:

⁴³ sūra el-Bejjine, 5. ājet

"Čuo sam Ebū 'Abdullāha (da kaže): 'Ko god kaže ovakvo nešto, on je postao kāfir u Allāha i odbio je Njegove naredbe sa kojima je poslat Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem'. "

A imām el-Bettah, Allāh mu se smilovao, je rekao:

"Zato, ko god ostavi bilo šta od farā'ida (fardova) koje je Allāh, Moćni i Silni, propisao u Svojoj Knjizi ili što je Njegov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, potvrdio u svome sunnetu, zbog džuhūda (poricanja) toga ili zbog tekdhība (unutrašnjeg nevjerovanja) u to, on je kāfir sa jasnim kufrom. Nijedna pametna osoba koja vjeruje u Allāha i Sudnji Dan u to ne sumnja. A ko god ih prihvati (fardove) i to izjavi svojim jezikom, ali ih ostavi (u potpunosti), zbog svog nemara ili poigravanja, ili zbog vjerovanja u stavove murdžija i slijeđenja njihove škole mišljenja (mezheba) – je onaj koji je napustio imān. Ništa od imāna ne postoji u srcu takve osobe, ni mala ni velika količina. Takav je u grupi licemjerā, koji je počinio nifāq prema Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem. Qur'ān je objavljen sa njihovim opisom i da će takvi biti u najvećim dubinama džehennemske vatre. Utječemo se Allāhu od murdžijskih zalutalih škola mišljenja." ⁴⁴

A imāmi selefā su upozorili na njih i razjasnili grešku njihovih izjava i opasnost njihovog *bid'ata* (novotarije).

Imām ez-Zuhrī, Allāh mu se smilovao, je rekao:

"Nijedna novotarija koja je uvedena u islām nije više naškodila ljudima od ove (misleći na irdžā)" ⁴⁵

El-Ewzā'ī je rekao:

⁴⁴ *"El-Ibāne"*, 2. tom, 764. str.

⁴⁵ *"El-Ibāne"* od Ibn Bettah, 2. tom, 885. str., *"Eš-Šerī'ah"* od el-Adžurrija, 2. tom, 676. str.

'Jahjā i Qatāda su govorili: 'Ničije se strasti ne bojimo za ummet koliko od strasti irdžā'a'.⁴⁶

A Šurejk je rekao:

'Oni su najgora skupina ljudi. Rawāfid (ekstremne ši'ije) su veliko zlo, ali murdžije lažu na Allāha, Moćnog i Silnog.'⁴⁷

Govori selefā obiluju savjetima upućenim kako vođama muslimana, tako i običnom muslimanskom narodu. Oni su razjasnili štetu ovog *bid'ata* (novotarije) i njegovu opasnost po pojedinca i društvo i da je to *'asl* (osnova) svakog iskušenja i stranputice u ummetu.

A jahaća zvijer mnogih truhlih pokvarenih ideologijā i zabludjelih mišljenjā je upravo ovaj irdžā', koji tvrdi da se imān sastoji samo od riječi i vjerovanja, ili *tasdiqa* (potvrde srcem) i *ma'rife* (znanja, spoznaje), i da niko ne postaje nevjernik dok ne učini *istihlāl* (dok ne ohalāli harām) i *tekdhib* (unutrašnje poricanje, tj. nevjerstvo).

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُنِيرَهُ وَلَوْ كَرِهَ

الْكَافِرُونَ

"Oni žele da ustima svojim utrnu Allāhovo svjetlo, a Allāh želi da vidljivim učini svjetlo Svoje, makar ne bilo po volji nevjernicima."⁴⁸

⁴⁶ 'El-Ibāne', 2. tom, 885. i 886. str.

⁴⁷ 'El-Ibāne', 2. tom, 886. str. i 'Sunen' 'Abdullāha ibn Ahmeda, 1. tom, 312. str.

⁴⁸ sūra et-Tewbe, 32. ājet

Broj neprijatelja tewhīda i pozivača u ostavljanje moralnih i pravih vrijednosti, zajedno sa ukidanjem naredbi i zabranā, u našem vremenu sve više raste, a ne opada.

Oni proglašavaju da je svako ko kaže "*Lā ilāhe illAllāh*" (Nema drugog boga osim Allāha) – vjernik, pa čak iako takav ne postupa po Allāhovom šeri'atu. Po njihovom viđenju i vjerovanjima, propisi (šeri'ata) se prosto tiču srca, a ne i djelā. A dragulj među njima je onaj koji kaže da "*Lā ilāhe illAllāh*" ne pokriva sve aspekte života!

Tako je od obmanā ove ideologije da ona širi *fesād* (nered) na Zemlji, onemogućuje *džihād* na Allāhovom putu, među muslimanima širi *širk*, *bid'at* i zabludu u političkom, ekonomskom, ideološkom i društvenom smislu. Time se gube šeri'atski zasnovana razumijevanja, a murdžijska škola mišljenja je pomiješana sa sekularističkom ideologijom, koja je zasnovana na odvajanju vjere od života i života od vjere.

A ovo je prouzrokovalo da ljudi pomisle da je *'ibādet* ograničen samo na spoljašnja djela obožavanja u kući i mesdžidu, i da vjera nema nikakve veze sa vlašću i politikom. I oni su svojim jezicima rekli riječi kufra, kada su rekli: "*Daj Allāhu Allāhovo, a Cezaru Cezarovo (Daj Bogu Božije, a caru carevo)*",⁴⁹ jer ove džahilijjske zablude nisu ograničene

⁴⁹ "*Et-Tibyān Publications*": Autorove riječi se odnose na komentar jednog od murdžijā našeg vremena, koji je u svojoj knjizi rekao:

"*Izreka: 'Daj Allāhu Allāhovo, a Cezaru Cezarovo' je mudra izreka, koja je korisna za naše vrijeme.*"

Zato pogledajte sekularističke veze između murdžijā i njihove koncepte vezane za vladanje po drugome, mimo onoga što je Allāh objavio!

nikakvim granicama niti pravilima, tako da doprinose da se stanje promijenilo od lošeg ka još gorem.

Zaista, to je stranputica i napuštanje Allāhovog puta, koja od ljudi pravi divljake, a ne zdrave individue, dok od njih na kraju ne napravi robove svojih strasti, robove tāgūta, robove novca, robove materijalizma i robove svog porijekla i predaka. Postali su robovi svojih osnovnih potreba, a da toga nisu ni svjesni.

A zavisno od toga koliko oni krše Allāhovo zakonodavstvo i Njegov put, oni će biti obuhvaćeni poniženjem, obožavanjem tāgūta i traženjem presudā od ljudi.

I zavisno od toga koliko su se oni pokorili i sebe predali Zakonodavstvu (tj. šerī'atu), i u zavisnosti od toga koliko sude po njemu pojedincima i društvu, i jakim i slabim, i zavisno od toga koliko su se udaljili od širka, bid'ata i traženja presuda za svoje sporove pred institucijama ligā nacijā i njihovim konvencijama – Allāh će ih učvrstiti na Svojoj Zemlji, ojačaće njih, njihovu vjeru, koju im je On odabrao.

On je, Uzvišeni, rekao:

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا
اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ
مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

"Allāh obećava da će one među vama koji budu vjerovali i dobra djela činili sigurno namjesnicima na Zemlji postaviti,

kao što je postavio namjesnicima one prije njih, i da će im zacijelo vjeru njihovu učvrstiti, onu koju im On želi, i da će im sigurno strah bezbjednošću zamijeniti; oni se samo Mene obožavati i neće druge Meni ravnim smatrati. A oni koji i poslije toga budu nezahvalni – oni su pravi grešnici." ⁵⁰

I On je, Uzvišeni, rekao:

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ
الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
أُولُوا الْأَلْبَابِ

"Za one koji izbjegavaju da tāgūte obožavaju i koji se Allāhu obraćaju – njima su namijenjene radosne vijesti, zato obraduj robove koji Qur'ān slušaju i slijede ono najljepše u njemu; njima je Allāh na pravi put ukazao i oni su pametni."

51

A kada su ashābi, Allāh bio zadovoljan njima, podržali ovaj dīn, uzdigli riječ tewhīda, uspostavili njegova prāva, žurili da uspostave namāz i davanje zekāta, naređivali dobro a odvrćali od zla, vodili džihād na Allāhovom putu i kada su uspostavili Allāhov zakon na Njegovoj Zemlji i među ljudima pravedno sudili – Allāh ih je učvrstio na Zemlji, ojačao ih na njoj i dao im pobjedu nad Njegovim i njihovim neprijateljima.

Uzvišeni Allāh je rekao:

⁵⁰ sūra en-Nūr, 55. ājet

⁵¹ sūra ez-Zumer, 17. i 18. ājet

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ

"O vjernici, ako Allāha pomognete, i On će vas pomoći i korake vaše učvrstiti." ⁵²

I On je, Uzvišeni, rekao, potvrđujući ovu pomoć:

وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

"A Allāh će sigurno pomoći one koji vjeru njegovu pomažu. Allāh je zaista moćan i silan." ⁵³

I On je, Uzvišeni, rekao:

وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ

"A Naša je obaveza pomoći vjernike." ⁵⁴

A ova pomoć nije došla vjernicima kao rezultat njihovog sāmog priželjkivanja i nadanja. Naprotiv, ona je došla nakon (njihovog) potpomaganja dīna, jer će Allāh, Moćni i Uzvišeni, pomoći Svom robu koji pomaže Njegovu vjeru. A kome god Allāh dā pomoć, niko ga ne može pobijediti.

On je, Uzvišeni, rekao:

إِن يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِن يَخْذُلْكُمْ فَمَن ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ مِّن بَعْدِهِ

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

⁵² sūra Muhammed, 7. ājet

⁵³ sūra el-Hadždž, 40. ājet

⁵⁴ sūra er-Rūm, 47. ājet

"Ako vas Allāh pomogne, niko vas neće moći pobijediti. A ako vas ostavi bez podrške, ko je taj ko vam, osim Njega, može pomoći? I samo u Allāha neka se pouzdaju vjernici!"⁵⁵

A najbolja oprema i opskrba koje vjernici imaju nad kāfirima i zločincima je *taqwallāh* (bogobojaznost, strah od Allāha) i promjena sebe, i spolja i iznutra. Ovo ne negira preduzimanje *sebebā* (preduslova) za pomoć, kao što je On, Uzvišeni, rekao:

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ
وَأَٰخَرِينَ مِّن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
يُؤَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

"I protiv njih pripremite koliko god možete snage i konja za boj, da biste time zaplašili Allāhove i vaše neprijatelje, i druge osim njih - vi ih ne poznajete, Allāh ih zna. Sve što na Allāhovom putu potrošite naknađeno će vam biti, neće vam se nepravda učiniti."⁵⁶

Štaviše, jedan od najvažnijih faktora pomoći i njen najveći element je prisustvo iskrenih vjernika (u borbi):

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ
يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ

⁵⁵ sūra Āli 'Imrān, 160. ājet

⁵⁶ sūra el-Enfāl, 60. ājet

"Ljudi koje kupovina i prodaja ne ometaju da Allāha spominju i koji namāz obavljaju i zekāt daju, i koji strepe od Dana u kom će srca i pogledi biti uznemireni..."⁵⁷

A Allāh je pomogao Svoga Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, na Dan pećine, (kada je bio) bez vojske i oružja. I Allāh pomogao Svoga Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, i njegove ashābe na Dan Bedra, preko Svojih melekā. I Allāh je pomogao Svoga Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, i Svoj vjernički *hizb* (partiju) i na Dan el-Ahzāb (saveznika), kada ih je pomogao vjetrom i vojnicima i drugime mimo toga od Allāhove pomoći Njegovoj vojsci i Njegovom hizbu putem mnogobrojnih faktora za pomoć.

Zato stvar - čitava stvar - leži u prisustvu skupine vjernika, koja razumije islām ispravnim razumijevanjem i živi po njemu u svim segmentima života. I ona utemeljuje, pod svojom sjenkom, iskrene ljude koji raspoznaju istinu od laži i islām od kufra. Oni ne odstupaju od svoje '*aqīde* (vjerovanja) i svojih ciljeva, oni ne prihvataju cijenkanje ni primamljivanje da od toga odstupe, ma koliko ih maltretirali, kažnjavali ili hapsili.

I nije nesreća niti je gubitak ukoliko je neko povrijeđen ili ubijen na putu svog *dīna*, svoje '*aqīde*, istrajnosti u svojoj *da'wi* (širenju islāma), svojih ideologijā i svojih stavova. Faraon je obećao i upozorio čarobnjake da će ih ubiti, kada su oni povjerovali u svog Gospodara. Oni se nisu pokorili faraonu, niti su se umorili ili oslabili, i jedino što su rekli bilo je:

⁵⁷ sūra en-Nūr, 37. ājet

قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ
 إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ
 مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

" 'Mi nećemo tebe staviti iznad jasnih dokaza koji su nam došli, tako nam Onoga koji nas je stvorio!' - odgovoriše oni - 'pa čini što hoćeš; to možeš da učiniš samo u životu na ovom svijetu! Mi vjerujemo u Gospodara našeg da bi nam oprostio naše grijehе i vradžbine na koje si nas ti primorao. A Allāh bolje nagrađuje i kažnjava trajnije.'" ⁵⁸

Zato, kada imān prodre u srce, onda nema nagodbe sa *bātilom* (laži) i takvo srce ne skreće sa Istine, bez obzira na kakva iskušenja nailazilo, kao što su mučenje, hapšenje, ubijanje, ili obećanja rahatluka od obmanā imetkom, položajem ili slavom.

A el-Buhārī je u svom "*Sahihu*" (hadīth br. 3612) zabilježio od Ismā'īla, on od Qajsa, a on od Habbāba ibn el-Eretta da je rekao:

'Požalili smo se Allāhovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, na progone mušrika, a on bijaše u hladu Ka'be, naslonjen na svoj ogrtač, pa mu rekosmo: 'Zar nam nećeš tražiti pomoć od Uzvišenog Allāha? Zar za nas nećeš učiti dovu?' On nam na to odgovori:

'Znajte da je među narodima prije vas bilo ljudi kojima bi iskopali rupu u zemlji, zatim ga stavili u nju i donijeli testeru kojom bi prepolovili njegovu glavu na dva dijela, ili bi mu željeznim bodljama meso i kožu od kostiju odvajali, ali to ga ne bi natjeralo da ostavi svoju vjeru. Tako mi Allāha, uistinu će Allāh, Slavljени i Uzvišeni, upotpuniti ovu vjeru do te mjere

⁵⁸ sūra Tā-Hā, 72. i 73. ājet

da će konjanik putovati sām iz San'ā'a do Hadremewta, nikog se ne plašeći, osim Uzvišenog Allāha i vuka za svoje stado. Međutim, vi požurujete (nestrpljivi ste)!'

Stoga muke i iskušenja vjerniku – a naročito učenjaku – ne povećavaju ništa osim imān u Allāha i predanost. On je, Uzvišeni, rekao:

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ
وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا

"A kad su vjernici saveznike ugledali, rekli su: 'Ovo je ono što su nam Allāh i Poslanik Njegov obećali, i Allāh i Poslanik Njegov su istinu govorili!' - i to im je samo učvrstilo vjerovanje i predanost."⁵⁹

Rečeno je:

"Koliko se samo iskušenja preokrenulo u milost?"

I ovo je istina, jer koliko je samo bilo učenjaka koji su ubijeni zbog pokvarenih namjera i političkih težnji, a poslije bi njegove ideje i riječi zaživjele među ljudima, sinovi muslimana bi žalili za njim i nedostajao bi im.

Ono što je važno jeste to da mi obznanimo Istinu i da je ne zamotavamo u *bātil* (laž), kao i da obznanimo ono što znamo od *dīna* (vjere), *šerī'ata* (zakonodavstva), *'aqīde* (vjerovanja) i *menhedža* (metodologije).

On, Uzvišeni, je rekao:

⁵⁹ sūra el-Ahzāb, 22. ājet

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزِنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

"I ne gubite hrabrost i ne žalostite se; vi ćete pobijediti ako budete pravi vjernici." ⁶⁰

Muslim u svom 'Sahīhu' (hadīth br. 3005) bilježi od Hammāda Ibn Seleme, a on od Thābita koji pripovijeda od 'AbdurRahmāna Ibn Ebī Lejlā, a on od Suhejba da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao:

"...Doveden je dječak (pred kralja) i bi mu rečeno: 'Napusti svoju vjeru!', ali on odbi, pa ga predade skupini svojih slugā i kralj reče: 'Idite sa njim na to i to brdo i popnite se sa njim na vrh. Kad stignete gore, tražite od njega da napusti svoju vjeru. Ako prihvati, u redu je, ali ako odbije, bacite ga s vrha!' Otišli su i popeli se sa njim na brdo, pa dječak reče: 'Allāhu moj, zaštititi me njih čime hoćeš.' Pod njima se zatrese brdo i oni propadoše u provaliju. Dječak se vrati kralju, i kralj ga upita: 'Šta je bilo sa tvojim pratiocima?' Dječak reče: 'Allāh me je zaštitio od njih.' Kralj ga predade drugoj grupi i reče: 'Idite sa njim i ukrcajte ga u lađu. Otplovite sa njim nasred mora. Ako napusti svoju vjeru, u redu, a ako odbije, bacite ga!' Otplovili su s njim, i on reče: 'Allāhu moj, zaštititi me od njih čime hoćeš.' Prevrnu se lađa i oni se potopiše, a on se vrati kralju pa ga kralj upita: 'Šta je bilo sa slugama?' - 'Uzvišeni Allāh me od njih zaštitio', reče dječak. Zatim se obrati kralju, govoreći: 'Ti me nećeš moći ubiti, sve dok ne učiniš ono što ću ti narediti.' Kralj upita: 'Šta je to?' Reče: 'Skupi ljude u jednu dolinu, a zatim me razapni na jedno stablo, potom uzmi strijelu iz mog tobolca, pa stavi strijelu u luk i reci: 'U ime Allāha, Gospodara ovog mladića', pa odapni strijelu na mene.

⁶⁰ sūra Āli 'Imrān, 139. ājet

Ako tako uradiš, moći ćeš me ubiti.' Kralj sakupi narod u jednoj dolini, dječaka razape na stablo, uze strijelu iz njegovog tobolca, zatim je stavi u lūk i reče: 'U ime Allāha, Gospodara ovog mladića', i odape strijelu koja ga pogodi u sljepoočnicu. Dječak stavi ruku na svoju sljepoočnicu i umrije, a ljudi povikaše: 'Vjerujemo u dječakovog Gospodara!' Došli su kralju i rekoše mu: 'Vidiš, ono čega si se ti pribojavao, tako nam Allāha, desilo se.' Povjerova narod u Allāha. Kralj naredi da se iskopaju rovovi duž puta, pa ih iskopaše. Naloži se u njima vatra i on reče: 'Ko ne odustane od svoje vjere, bacite ga u nju.' I učiniše tako. Kad dođe na red jedna žena sa svojim dječakom, ona zastade, bojeći se da u vatru padne. Dječak joj reče: 'Majčice, budi strpljiva, jer ti si zaista na Istini.' " ⁶¹

⁶¹ U ovom hadīthu je dokaz o dozvoljenosti šehidskih operacija, koje mudžāhidi, borci na Allāhovom putu, koriste; oni koji vode rat protiv kāfira, onih koji šire nered na Zemlji.

Jer je dječak musliman je rekao kralju kāfiru:

"Nećeš me moći ubiti, sve dok ne uradiš ono što ti budem naredio da uradiš."

Dakle, dječak mu je ukazao na način na koji će ga ubiti, onda kada kralj nije znao kako da to uradi. Stoga, dječak je bio sebeb svoje smrti, i kraljev saučesnik u tom ubistvu. Ono što povezuje dječakov postupak i šehidske operacije mudžāhida je kristalno jasno, jer nema razlike u tome da neko bude saučesnik u ubistvu i njegov sebeb od toga da neko direktno učestvuje u tome, tj. da neko sâm to počini, i oboje uzimaju isti propis.

Glavni cilj ova dva pravila je širenje *dīna* i donošenje ponosa njenim sljedbenicima. Dakle, ukoliko u šehidskim operacijama leži slava dīnu i razbijanje mušrikā, kao i lijek za vjernička srca, onda su takve operacije dozvoljene, bez ikakve *karārah* (primjedbe). A *maslaha* (korist) poziva muslimane da žrtvuju jednog od njih na putu razbijanja kāfira i slabljenja njihove snage. Većina učenjaka je

dozvolila muslimanu da upadne u redove kāfirā, čak i ako je ubijeđen da će biti ubijen, a dokazi za to su mnogobrojni.

A većina islamskih učenjaka je dozvolila ubijanje muslimanskih zarobljenika, ukoliko ih kāfiri budu koristili kao živi štit, i ukoliko se zlo kāfirā i njihova šteta (od njih) ne može odbiti, izuzev ubijanjem naše braće, a njihovih zarobljenika. Onaj koji ih ubije je *mudžāhid*, a ubijeni je *šehīd*.

A u stvarnosti potvrđena korist od ovih šehidskih operacija i njihov ogroman udar, jer one šokiraju neprijatelje, usađuju strah u njihova srca, jadne su i razorne po njih i uzrok su da su mnogi Jevreji pobjegli sa palestinske teritorije i u velikoj mjeri smanjile broj doseljenika u Svetu zemlju. Uzvišeni Allāh je rekao:

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْحَيْلِ تُرْهَبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ

"I protiv njih pripremite koliko god možete snage i konja za boj (tenkovi, avioni, rakete, artiljerija), da biste time zaplašili Allāhove i vaše neprijatelje..." (sūra el-Enfāl, 60. ājet)

A pod riječju "snaga" se podrazumijeva sve ono što će zaplašiti Jevreje i kršćane i što će umanjiti njihovu snagu i moć.

Po ovom pitanju sam napisao mnogo proglaša i nekoliko fetwi i u njima spomenuo desetine dokaza o dozvoljenosti ovih operacija na putu zastrašivanja Jevreja i nasilničkih kršćana. Također sam pojasnio grešku poistovjećivanja ovih džihadskih operacija sa samoubistvom, koje je zabranjeno, po idžmā'u.

Razjasnio sam da onaj koji počini samoubistvo sebe ubija zbog svoje strasti, kao rezultat zabrinutosti i nedostatka sabura i slabog imāna u Allāhovu odredbu, dok s druge strane, *el-fidā'i* (onaj ko se žrtvuje), koji ubija sebe ili postaje sebeb svoje smrti to čini u cilju da sačuva dīn, čast ili da razbije dhulumćarske kāfire i protjera ih sa muslimanske zemlje i njihovih Svetih mjesta. Prenosi se od 'Abdullāha ibn 'Amr Ibn el-Āsa, da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao:

"Ko god bude ubijen braneći svoju imovinu je šehīd." (Muttefekun 'alejh). A Muslim u svom "*Sahīhu*" bilježi i hadīth od Ebū Hurejre da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao:

Zaista je veliko pitanje i ogromna stvar da mladić ili čovjek krene naprijed kao žrtva za uzvišene motive i željene ciljeve, jer je očuvanje vjere veći prioritet nego čuvanje tijela (života). Zato su se često sljedbenici Istine odvajali od svojih životā, ali bi njihove ideje i riječi i dalje živjele.

A hadīth govori o dječaku i o njegovom prolivanju svoje krvi, u želji da njegov narod primi islām i u želji da on povjeruje u Allāha.

Dakle, željeni cilj je postignut, kao i ono što se željelo nakon tog postignuća. Namjera dječaka je ostvarena, i imān i tewhīd su dosegli u najskrivenije dubine ljudskih srca.

Dakle, njegov narod je povjerovao, i učinili su svoga Gospodara jednim (prihvatili Ga kao Jedinog), dok su ranije bili u očitj zabludi. Nisu pozavali islām, niti pravi dīn. Obožavali su materijalizam i sām život, pokoravali su se ljudima obožavanjem i pokornošću, a njima su dominirale institucije i zakonodavstvo kraljeva.

Ali, ovakvo stanje nije opstalo jer je dječakovo osjećanje odgovornosti i njegovo poštovanje islāma to prekinulo. Tako je on obznanio Riječ Istine u stvarnosti i žrtvovao svoju krv na putu mijenjanja čovječanstva i iskorijenjivanja širka. U tom trenutku srca su bila čista (oslobođena) od obožavanja kraljevog zakona, kipova, ovozemaljskog života i domovine. I oni (narod) su uzvikivali svojim uzvišenim svjestima, smirenim dušama i snažnim srcima:

"Ko god bude ubijen na Allāhovom putu - on je šehīd. I ko god umre na Allāhovom putu - on je šehid..."

"Mi vjerujemo u dječakovog Gospodara! Mi vjerujemo u dječakovog Gospodara! Mi vjerujemo u dječakovog Gospodara!"

Njih nije od njihove vjere nije odvratio ni mučenje tirana, niti tortura zločinaca.

Ali one od poniženih duša i ideologija, oni koji se plaše i boje džihāda, žrtvovanja, suprotstavljanja ideologijama, temeljima džahilijetskog doba i zakonodavstvima kufra, oni ne podržavaju ovakve uzvišene stvari.

Oni mogu zbunjujuće miješati između prećutkivanja tiranije vladara i nepokolebljivosti na imānu i suprotstavljanju vladavini dana džahilijeta i političkim presudama, koje su štetni po stado (narod). Ali, istinoljubivi *imāmi* (vođe) i iskrene *dā'ije* (pozivači u islām) u ovoj generaciji islāma ne prestaju da objašnjavanju razliku između ove dvije stvari, suprotstavljajući se strastima i ideološkim, političkim, ekonomskim i *'aqīdetskim* zabludama, i drugima mimo njih, revnošću istinoljubivih i hrabrošću *mutteqijā* (onih koji se boje Allāha), podnoseći sve teškoće, tj. sve ono što snalazi one koji naređuju dobro, a zabranjuju zlo. Dakle, ovo je uloga *'uleme* (učenjaka) i ovo je njihova poruka. On je, Uzvišeni, rekao:

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

"I neka među vama bude onih koji će na dobro pozivati i tražiti da se čini dobro, a od zla odvrćati. Oni će sta žele postići." ⁶²

⁶² sūra Āli 'Imrān, 104. ājet

I On je, Uzvišeni, rekao:

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِمَّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمْ
الْفَاسِقُونَ

"Vi ste narod najbolji od svih koji se ikada pojavio: tražite da se čine dobra djela, a od nevaljalih odvrćate, i u Allāha vjerujete. A kad bi sljedbenici Knjige ispravno vjerovali, bilo bi bolje za njih; ima ih i pravih vjernika, ali, većinom su nevjernici."⁶³

I On je, Uzvišeni, rekao:

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

"A vjernici i vjernice su prijatelji jedni drugima: traže da se čine dobra djela, a od nevaljalih odvrćaju, i namāz obavljaju i zekāt daju, i Allāhu i Poslaniku Njegovu se pokoravaju. To su oni kojima će se Allāh sigurno smilovati. Allāh je doista silan i mudar."⁶⁴

A od savjetā koje je mudri Luqmān uputio svom sinu je i:

⁶³ sūra Āli 'Imrān, 110. ājet

⁶⁴ sūra et-Tewbe, 71. ājet

يَا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ
ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ

"O sinko moj, obavljaj namāz i traži da se čine dobra djela, a odvrćaj od hrđavih i strpljivo podnosi ono što te zadesi - dužnost je tako postupiti."⁶⁵

Muslim u svom '*Sahīhu*' (hadīth br. 49) bilježi od Qajsa ibn Muslima, a on od Tāriqa ibn Šihāba da je rekao:

"Provi koji je proučio hutbu prije namāza na dan Bajrama je bio Merwān. Jedan čovjek je ustao i rekao: 'Namaz je prije hutbe!', a on (Merwān) je odgovorio: 'Ono što je bilo je napušteno!' Ebu Se'īd je rekao: 'Što se onog (čovjeka) tiče, on je uradio što mu je bila dužnost, jer sam čuo Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, da je rekao:

'Ko od vas vidi munker (loše djelo) - neka ga promijeni (ukloni) svojom rukom. Ako to ne može, onda (neka ga promijeni) svojim jezikom. Ako ni to ne može, onda (neka ga osudi) svojim srcem, a to je naslabiji imān.'"

A rekao je 'Abdullāh ibn Mes'ūd, Allāh bio zadovoljan njime:

"Allāhov poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao:

'Nijedan poslanik, kojeg je Allāh poslao prije mene, nije bio a da nije imao od svog naroda pomagače i drugove, koji su se držali njegovog sunneta i slijedili njegove naredbe. Zatim bi poslije njih dolazile nove generacije, koji su govorili ono što nisu činili, a činili su ono što im nije bilo naređeno. Pa ko protiv takvih bude vodio džihād svojom rukom - taj je mu'min. I ko protiv njih bude vodio džihād svojim jezikom -

⁶⁵ sūra Luqmān, 17. ājet

taj je mu'min. I ko protiv njih bude vodio džihād svojim srcem - taj je mu'min. I nema nakon toga imāna ni koliko zrno gorušice.' ''

Hadīth bilježi Muslim u svom ''*Sahīhu*'' (hadīth br. 50), od 'AbdurRahmāna ibn el-Miswara, on od Ebī Rāfi'a, a on od Ibn Mes'uda.

Ed-Dārimī svom ''*Sunenu*'' (hadīth br. 545) *sahīh* (vjerodostojnim) lancem prenosilaca bilježi od el-Ewzā'ija, koji prenosi od Ebū Kethīra, ovaj od svoga oca da je rekao:

''Došao sam Ebū Dherru, dok je on sjedio blizu el-džemre el-wustā (središnjeg kamena, tj. kamena kod kojeg se bacaju kamenčići za vrijeme hadždža), a ljudi su se okupljali oko njega, tražeći fetwe. Onda je čovjek došao do njega i rekao: 'Zar ti nije zabranjeno da daješ fetwe?' Pa je on (Ebū Dherr) podigao svoju glavu ka njemu i rekao mu: 'Jesi li ti moj čuvar? Zar ne znaš da bih ja, čak i kada bi ti stavio samsāmah ⁶⁶ na ovo...' - i pokazao je na pozadinu svoga vrata - '...a ja smatrao da mogu da izgovorim riječ koju sam čuo od Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, prije nego što me ubiješ - zar ne znaš da bih je ja izgovorio?!' ''

El-Buhārī ga je zabilježio kao mu'alleg ⁶⁷ u svom ''*Sahīhu*''.⁶⁸

Biografije islamskih učenjaka i stavovi imāma islāma obiluju ovakvim primjerima.⁶⁹

⁶⁶ Mač koji ne postaje tup. On (tj. autor) je ovo rekao u ''*Muhtār es-Sihāh*'' , 370. str.

⁶⁷ ''*Et-Tibyān Publications*'' : Vidi fusnotu br. 9 za prijevod i definiciju

⁶⁸ ''*Fethul-Bārī*'' , 1. tom, 160. str.

⁶⁹ Vidi ''*El-Islām bejnul-'Ulemā' wel-Hukkām*'' od 'Abdul'Azīza el-Bedrija i knjigu ''*Menhedž el-'Ulemā fī el-Emr bil-Ma'rūf wen-Nehj 'anil-Munker*'' Fārūq es-Sāmurrā'ija

Nijednom od njih nije bilo ni najmanje teško da naredi i zabrani zlo, da izdaje fetve po onome što je znao da je istinito, da širi glas islāma u svom narodu i da priča o islāmu i njegovoj stvarnosti, o onome što ga sačinjava kao i njegovim osobinama.

Oni se nisu skrivali u svojim domovima, čekajući da im vlast dozvoli da obznane Riječ Istine i da prigovore sljedbenicima *bātila*.

Međutim, danas su ljudi od znanja postali službenici sultānā. Tako je gramzivost (pohlepa) učutkala njihove jezike, tako da nisu u stanju ispuniti ugovore ni sporazume, koji su od njih uzeti u Knjizi.⁷⁰

Oni nisu u stanju savladati *bātil*, niti se mogu boriti sa razvratom (izopačenošću).

Zbog toga su imāmi selefā pozivali narod da se bavi poslovima slobodne trgovine, da ne bi bili ograničeni od strane vladarā. Prezirali su poklone sultānā i darove kraljeva. Također, odbacivali su njihove prijeme, bojeći se da bi mogli

⁷⁰ "Et-Tibyān Publications": Autor misli na Allāhove riječi:

وَادَّ أَحَدَ اللَّهِ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتَبَيِّنَنَّهٗ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْفُرُونَهُ فَبَدُّوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ
وَاشْتَرَوْا بِهِ تَمَنَّا قَلِيلًا فَيَتَسَّ مَا يَشْتَرُونَ

"A kada je Allāh uzeo obavezu od onih kojima je Knjiga data da će je sigurno ljudima objašnjavati da neće iz nje ništa kriti, oni su je, poslije, za leđa svoja bacili i nečim što malo vrijedi zamijenili; a kako je ružno to što su u zamjenu dobili!" (Āli 'Imrān, 187. ājet)

njima postati naklonjeni sa *mudāhenom*,⁷¹ licemjerstvom i pokornošću sultānima, u pogledu njihovih ciljeva i njihovih prohtjeva.

I ja sa divljenjem i velikim poštovanjem gledam na učenjaka koji, zbog svog dostojanstva, sebe ne ponizi žurenjem (stremljenjem) ka palatama sultānā, već izbjegava ono što je u njihovim rukama, čineći znanje slugom dīna, a ne slugom politike. I on izdaje fetwe isključivo zbog dīna, a ne zbog dunjaluka.

A robovi dunjaluka i strasti odbacuju ove riječi i bore se protiv ovakvog shvatanja, jer žive u tminama grijeha i poroka, lutajući i udaljujući se od realnosti trenutnog stanja stvari.

A ono što je još čudnije je da oni odbijaju ovo shvatanje u ime dīna, znanja, napretka i preporoda civilizacije.

Ali, znanje i vjera su daleko od toga da imaju ikakve veze sa ovim zabludama i prilagođavanjima, jer Istina se uzdiže, a bātil posrće.

A "*preporod civilizacije*" i "*napredak*" zavise od islamskog šerī'ata i čišćenja društva od *dhulma*, *'udwān* (prestupništva) i trošenja imetka ljudi u svrhu bātila.

A ukoliko postoji druga slika "*preporoda civilizacije*" i "*napretka*", koji su rezultati *taqlīda* (slijepog slijeđenja), *ādeta* (običaja), prizvuka dana džahilijeta i neznanja po pitanju stvarnosti vjere, onda ona ni u kom slučaju nije od islāma. A

⁷¹ Ostavljanje nečega od vjere zbog dunjalučke koristi

slika stvarnosti islāma se uzima iz Knjige i sunneta, a ne traži se od onih koji prodaju Allāhove ājete za bijednu dunjalučku korist, zloupotrebljavajući zakone dīna.

A oni koji se raspravljaju oko ovoga, ne shvataju puteve ka korupciji niti prepoznaju tačku razdvajanja. I mnogi od njih pričaju o dīnu, islāmu, *šūri*, propisima, koristima i društvenoj pravdi sa sāmim pogrešnim idejama i pretpostavkama. A ponekad oni govore o Allāhovom zakonu jezikom sekularista; oni govore da je vjera tā posebna veza između roba i njegovog Gospodara i da ona ne uključuje pitanja života. Tako su oni odstranili islām iz *hukma* (propisa, vladanja) i *tešrī'* (zakonodavstva), kao i iz političkih, ekonomskih i društvenih pitanja. Ali Uzvišeni Allāh kaže:

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ
أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ

"Reci: 'Klanjanje moje, i obredi moji, i život moj, i smrt moja doista su posvećeni Allāhu, Gospodaru svjetova, koji nema saučesnika; to mi je narađeno i ja sam prvi musliman.'

" 72

Dakle, islām je *'ibādet* (obožavanje), *mu'āmelat* (međuljudski odnosi), *šerī'at* (zakon) i *menhedž* (metodologija). Zato, ko god vjeruje u neke od ovih stvari, a u neke ne – on je *kāfir* (nevjernik) u čitavo zakonodavstvo, te mu stoga njegov namāz ni zekāt neće biti ni od kakve koristi, niti će mu koristiti njegov hadždž i njegov post. Uzvišeni Allāh kaže:

⁷² sūra el-En'ām, 162 i 163. ājet

أَفْتُمُونَنَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَن يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنكُمُ إِلَّا
 خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِعَافِلٍ عَمَّا
 تَعْمَلُونَ

"Zar da u jedan dio Knjige vjerujete, a drugi odbacujete?! Onoga od vas koji čini tako stići će na ovome svijetu poniženje, a na Sudnjem danu biće stavljen na muke najteže. A Allāh motri na ono što radite." ⁷³

Oni nekada pričaju o džihādu i mudžāhidima, poraženih duša, izigravajući se sa njegovim propisima i poništavajući njegove realnosti.

Ali ovo nije ništa čudno, obzirom da su to ljudi koji najviše vole život na ovom svijetu i slijedenje svojih strasti i željā. A imān i džihād im zabranjuju puno od toga i bacaju ih u smrtnu patnju.

Koliko smo samo mi vidjeli ljudi koji nose muslimansko ime i koji s vremena na vrijeme govore o islāmu, dok su pod uticajem ovih abnormalnih ideologija i shvatanja, koja su daleko od Allāhovog šeri'ata. Uzvišeni Allāh je rekao:

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا
 نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُونَ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 اسْتَرَوْا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبَّحَتْ بِمِجَارَتِهِمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

⁷³ sūra el-Beqare, 85. ājet

"Kada susretnu one koji vjeruju, govore: 'Vjerujemo!', a čim ostanu nasamo sa šejtānima svojim, govore: 'Mi smo s vama, mi se samo rugamo.' Allāh njih izvrgava poruzi i podržava ih da u svome nevjerstvu lutaju. Umjesto Pravim, oni su krenuli krivim putem; njihova trgovina im nije donijela nikakvu dobit, i oni ne znaju šta rade."⁷⁴

Islām ima neprijatelje iznutra, kao što ih ima i izvana. Oni se zajedno bore protiv islāma zarad zajedničkih koristi, u naporima da odvoje islām od života i da natjeraju muslimane u okrilje Jevrejā i kršćanā i postavljajući prepreke na putu njegovog širenja i pokreta njegovih sljedbenika (muslimanā). (Ovo je) jer nije moguće za grupu *džāhilijeta* i skupinu koja se suprotstavlja Allāhu i Njegovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, da u potpunosti ispune svoje obećanje i da postanu apsolutni vladari Zemlje i pokore (sav) njen narod, čak iako su u stanju da zauzmu mnoga njena područija na duži period. Razlog tome je što prolaze dani, a ponos pripada Allāhu, Njegovom Poslaniku, sallallāhu 'alejhi we sellem, i vjernicima.

A Allāhovo obećanje da će On pomoći Svoju vjeru, Svoga Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, Svoju vjerničku skupinu i da će On osramotiti nevjernike – je nepobitno obećanje i u njega nema nimalo sumnje.

A stanje koje je zasnovano na širku i kufru, zakonima džāhilijeta i nezakonitom osvajanju zemalja, te skrnavljenju časti i zabranjivanju plemenitih ideologija – neće opstati, bez obzira koliko njegovih putevā bilo popločano, bez obzira na to

⁷⁴ sūra el-Beqara, 14.-16. ājet

koliko jaka njihova snaga bila i bez obzira koliko dugo se njihovo prisustvo na Zemlji odužilo!

I ovo je stvarnost u koju je *wādžib* (obaveza) vjerovati, kao i uložiti maksimalan trud da se to i ostvari.

Ali uslov za to je da moramo uspostaviti islām, moramo biti predani i tijelom i srcem i moramo djelovati u ime Allāha, sa *sidqom* (iskrenošću) i *jeqīnom* (ubjeđenjem). Uzvišeni Allāh je rekao:

وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرَ الْمُؤْمِنِينَ

"A Nama je dužnost pomoći vjernike." ⁷⁵

Uzvišeni Allāh je, također, rekao:

وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ
الْعَالِيُونَ

"A riječ Naša je davno rečena o robovima Našim, o poslanicima: 'Oni će biti, doista, potpomognuti i vojska Naša će zacijelo pobijediti!' " ⁷⁶

Dakle, pomoć vjernicima je Allāhovo obećanje i nema sumnje u njenu istinitost u ovom životu, pa čak i ako je ona – po računanju čovjeka – odložena, pa je on smatra sporom. To je zato što je čovjek stvoren da požuruje.

⁷⁵ sūra er-Rūm, 47. ājet

⁷⁶ sūra es-Saffāt, 171.-173. ājet

Uzvišeni Allāh je rekao:

أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

"Allāhova pomoć je, zaista, blizu!" ⁷⁷

I On je, Uzvišeni, rekao:

وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

"Obećanje je Allāhovo, a Allāh će obećanje Svoje ispuniti, ali većina ljudi ne zna." ⁷⁸

A Ahmed je u "Musnedu" (4/103) sa sahih senedom zabilježio od Safwāna ibn Muslima da je rekao:

"Pricao mi je Sālim ibn 'Amr od Temīm ed-Dārī'a, da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao: "Ova vjera će dostići mjesta koja dostiže dan i noć i neće ostati niti jedna kuća, od kamena ili kože, a da u nju Allāh neće uvesti ovu vjeru ponosom ponosnog ili poniženjem poniženog. Ponosom kojim Allāh daje ponos islāmu ili poniženjem kojim Allāh ponižava kufri."

Temīm ed-Dārī je imao običaj reći:

"Prepoznao sam ovo kod ljudi iz moje rodbine. One koji su prihvatili islām je sustigao bereket, plemenitost i ponos, dok je one među njima koji su bili kāfiri sustiglo poniženje, potčinjenost i džizja." ⁷⁹

⁷⁷ sūra el-Beqara, 214. ājet ('Et-Tibyān Publications': Po ovom ajetu je nazvana ova knjiga)

⁷⁸ sūra er-Rūm, 6. ājet

Radosni znaci povratka islāma, ojačavanja njegovih sljedbenika i vezivanja današnjih muslimana za svoje dobre predhodnike, su mnogobrojni. Nepobitno je da to vrijeme dolazi, ponosom ponosnog ili poniženjem poniženog.

Ono što se uvuklo u srca jedne skupine muslimana, od očaja i bespomoćnosti zbog onoga što oni vide u bolnoj današnjici – je neznanje, koje nije nepromjenljivo.

Zato, bez obzira na to koliko se zabluda širila, bez obzira na to koliko iskušenje postaje duboko ukorijenjeno i bez obzira na to što razvrat napreduje i što se časti skrnave – islām će opstati, i njegova teritorija će se širiti i dostići dokle god dopiru dan i noć, iskrenošću 'uleme, naporima *dā'ija* i krvlju *šehīda*.

Stoga, nema mjesta slabosti, pasivnosti ili povlačenja sa onima koji ostaju iza, jer je islām uspostavljen marljivošću a ne sportom, radom a ne pūstim željama, i iskrenim srcima a ne izdajničkim dušama.

Uzvišeni Allāh je rekao:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ
أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ إِلَّا

⁷⁹ "Et-Tibyān Publications": *Džizja* je porez koji Jevreji i kršćani moraju plaćati u svrhu zaštite unutar muslimanske države, ako ne prime islām

تَنْفِرُوا يُعَدِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلَ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

"O vjernici, zašto ste oklijevali kada vam je bilo rečeno: 'Krenite u borbu na Allāhovu putu!', kao da ste za zemlju prikovani? Zar vam je draži život na ovome svijetu od onoga svijeta? A uživanje na ovome svijetu, prema onome na onom svijetu, nije ništa. Ako ne budete u boj išli, On će vas na nenasnosne muke staviti i drugim će vas narodom zamijeniti, a vi Mu nećete nimalo nauditi. A Allāh sve može." ⁸⁰

I On je, Uzvišeni, rekao:

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ هُمْ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًّا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى
بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بَبَيْعِكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

"Allāh je od vjernika kupio živote njihove i imetke njihove u zamjenu za džennet koji će im dati. Oni će se na Allāhovu putu boriti, pa ubijati i ginuti. On im je to zbilja obećao u Tewrātu, i Indžīlu, i Qur'ānu - a ko od Allāha dosljednije ispunjava obećanje Svoje? Zato se radujte pogodbi svojoj koju ste s Njim ugovorili, i to je veliki uspjeh." ⁸¹

A stvarnost imāna (vjerovanja) u Allāha i stvarnost zalaganja pojedinca za Allāha su vidljivi kod ashābā, Allāh bio zadovoljan njima, kada su davali svoj imetak, nadajući se, i dajući prednost svojim dušama nad tijelima, i pritom bili

⁸⁰ sūra et-Tewbe, 38. i 39. ājet

⁸¹ sūra et-Tewbe, 111. ājet

strpljivi. Vodili su džihād na Allāhovom putu, marširajući naprijed, nikada se ne osvrćući niti bježeći, sve dok u potpunosti nisu uspostavili Istinu, dok čovječanstvo nije upoznalo svog Stvoritelja i sve dok u zemlji nije postojao drugi, osim *muwehhid* (musliman monoteist) i poniženi *kāfir* koji je podlegao *džizji* i predao se vlasti Istine, da će on ostati pod zaštitom muslimanā i njihove garancije. To je bio dan kada je stvarnost imāna u Allāha uspostavljena za vrijeme qur'anske generacije i dan kada su prvi muslimani upoznali svoju dužnost u životu.

A mi, ljudi današnjice, kada budemo bili pod uticajem prvih generacija i sebe obdarimo dinom (vjerom), ukoliko budemo išli duž puta Istine, ne bojeći se stvorenja – prevazići ćemo ove dane slabosti, suprotstavićemo se greškama i ponižavajućim porazima, srušićemo tronove kufra, porazićemo robove strasti i imaćemo vratove naših neprijatelja. Ovo je ono što nam je naš Gospodar obećao ukoliko se popravimo i vratimo našoj uputi, jer islām nadvladava, a nije nadvladan.

A od ljepote hadītha Mugīre ibn Šu'be, Allāh bio zadovoljan njime, je to da je, kada je Kisrin izaslanik istupio pred muslimane, zajedno sa četrdeset hiljada vojnika:

'...prevodilac je ustao i rekao: 'Čovjek od vas će govoriti sa mnom.' Pa el-Mugīre reče: 'Pitaj šta god želiš.' On reče: 'Ko ste vi?' Mugīre mu odgovori: 'Mi smo ljudi od Arapa, koji su živjeli u krajnjoj bijedi i u ekstremnim iskušenjima. Sisali smo kože i (hurmine) košpice zbog gladi. Oblačili smo kože i krzna i obožavali smo drveće i kamenje. I dok smo mi bili u ovakvom stanju, Gospodar nebesa i Zemlje – Uzvišen je Njegov spomen i Veličanstvena je Njegova veličina – nam je poslao poslanika, jednoga od nas. Znamo njegovog oca i njegovu majku. Naš poslanik, vjerovjesnik našeg Gospodara,

sallallāhu 'alejhi we sellem, nam je naredio da se borimo protiv vas sve dok vi ne budete obožavali jedino Allāha, ili (dok ne) platite džizju. I naš poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, nas je obavijestio, od Poruke našeg Gospodara, da će svaki od nas koji bude ubijen – ući u džennet, u divljenja vrijedno mjesto, kakvo nikada nije viđeno. A ko god od nas ostane (tj. preživi), on će posjedovati vaše vratove!"⁸²

Hadīth je zabilježio el-Buhārī (hadīth br. 3159).

Na osnovu ovoga se islām uzdigao, njegova vojska je ojačala i njegovi sljedbenici su postali poštovani. A noć i dan neće nestati sve dok ova vjera ne bude samo za Allāha, dakle dok ne nestane judaizma i kršćanstva sa Zemlje i dok svaki ehlul-kitābija ne bude davao džizju.

Zabilježeno je u dva "*Sahiha*" od Ibn Šihaba, a on od Ibn el-Musejhiba da je čuo Ebū Hurejru, Allāh bio zadovoljan njime, kako kaže:

"Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao: ***Tako mi Onoga u Čijoj je Ruci moja duša, spustiće se Isā sin Merjemin među vas kao pravedni vladar, zatim će on slomiti krst, ubiti svinju i ukinuti džizju. A imetak će se toliko umnogostručiti da ga niko neće htjeti primiti.***"⁸³

A značenje njegovih riječi "*...ukinuće džizju...*" – drugim riječima rečeno, neće prihvatiti ništa osim islāma, tako da će

⁸² "*Et-Tibyān Publications*": Arapski: يضع . Čita se: "...jada'a..." Prijevod: "...spustiti..." U predaji, riječ "...jada'a..." znači: "...spustiti...", ali je ispravnije mišljenje da ona znači: "...ukinuti..." ili "...ukloniti...". Međutim, kao što autor ukratko objašnjava, neki su shvatili da će on "primjeniti" ili "nametnuti" džizju, jer riječ "...jada'a..." (tj. spustiti) također može imati i to značenje

⁸³ el-Buhārī, hadīth br. 2222; Muslim, hadīth br. 155

vjera biti samo za Allāha, i onda na Zemlji neće postojati ni jednog Jevreja ili kršćanina. Ovo je mišljenje jedne grupe *faqīhā* (islamskih pravnika) i *imāma mudžtehidā*.⁸⁴

Drugi, pak, kažu da je značenje ovih riječi to da će se imetak toliko umnogostručiti i da će postati toliko obilan, da neće postojati niko kome bi džizja bila dāta. Dakle, plaćanje džizje će biti ukinuto iz razloga što niko neće biti u potrebi za njom.

A treća grupa učenjaka tvrdi da riječi "...spustiće džizju..."⁸⁵ znače potpunu primjenu džizje nad kāfirima, bez pravljenja razlike. I u to vrijeme će se imetak umnogostručiti.

Međutim, mnogo je predaja koje potvrđuju prvi stav i to da će 'Isā pozivati u islām, da neće prihvatiti džizju i to da će Allāh za vrijeme njegovog boravka uništiti sve religije, osim islāma.

El-Buhārī je zabilježio⁸⁶ od Džerīra, ovaj od 'Umāre ibn el-Qa'qā'a, ovaj od Ebū Zur'a, a on od Ebū Hurejre, Allāh bio

⁸⁴ "'Et-Tibyān Publications': *Mudžtehid*: u korijenu ove riječi stoji *idžtihād*, a to je upotreba logičkog zaključivanja koje učenjaci koriste da bi došli do istine po nekom pitanju, u slučaju da ne postoji jasan tekst, kojim bi se riješilo pitanje datog propisa. Dakle, *mudžtehid* je onaj koji koristi svoj *idžtihād* da bi došao do ispravnog propisa, putem potvrđenih metoda *fiqha* (islamskog prava), a ovo je ograničen na onoga koji je kvalifikovan da se njime koristi

⁸⁵ "'Et-Tibyān Publications': Ovo mišljenje je bazirano na razumijevanju ar. riječi "...*jada'a*...", po kojem ona znači "'spustiti'" a ne "'ukinuti'", kao što je predhodno rečeno. A Allāh najbolje zna

⁸⁶ hadīth br. 2926

zadovoljan njime, da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao:

"Neće nastupiti Sudnji Dan sve dok ne zarate muslimani sa Židovima, do momenta da će se Židov skrivati iza kamenja i drveća, a kamen i drvo će progovarati: 'O muslimanu, o Allāhov robe, iza mene je Židov, dođi i ubij ga!' "

Muslim ga je također zabilježio ⁸⁷ od Suhejla ibn Ebī Sāliha, a on od svog oca, a on od Ebū Hurejre. I dva šejha (tj. el-Buhārī i Muslim) su zabilježili istu predaju ⁸⁸ od Ibn 'Umera, Allāh bio zadovoljan obojicom, koja je identična ovoj.

Došlo je vrijeme da se muslimani sa istoka i zapada Zemlje povrate svojoj uputi i da se ujedine u svojoj stvari i da vode džihād protiv Allāhovitih i svojih neprijateljā, jer su sinovi muslimana postali nesposobni zbog krvi i ranā unutar svojih domovinā i jer su puno toga pretrpjeli od podmuklosti Jevreja i zavjera kršćana, kao i njihove prljave politike koja se tiče zemalja i časti.

Uzvišeni Allāh je rekao:

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ الَّذِينَ أُخْرِجُوا
مِن دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ هَلْ دَمَّتْ صَوَامِعُ وَبَيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا
وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

⁸⁷ hadīth br. 2922

⁸⁸ el-Buhārī, hadīth br. 2925; Muslim, hadīth br. 2921

"Dopušta se odbrana onima koje drugi napadnu, zato što im se nasilje čini - a Allāh je, doista, kadar da ih pomogne. Onima koji su ni krivi ni dužni iz zavičaja svoga prognani samo zato što govore: 'Gospodar naš je Allāh!' A da Allāh ne suzbija neke ljude drugima, do temelja bi bili porušeni manastiri, i crkve, i hawre, a i džamije u kojima se mnogo spominje Allāhovo ime. A Allāh će sigurno pomoći one koji vjeru njegovu pomažu. Allāh je zaista moćan i silan!"⁸⁹

I mi muslimani kroz našu historiju nismo doživjeli veće nepravde i krvoprolića od Židova i kršćana, zločine i klanja veća i štetnija od pokolja našeg doba,⁹⁰ do te mjere da oni (tj. Židovi i kršćani) svoje zadovoljstvo zasnivaju na našem bolu i svoje države na našoj zemlji, dok su neki muslimani poput nepokretnih leševa, koji se ne kreću prema džihādu ni prema promjenama uslova u kojim se nalaze. Oni su odabrali da čekaju i iščekuju olakšanje bez ikakvog otpora ili uloženog truda.

A islām sve to odbacuje. On se odriče slabosti, neznanja i lijenosti. Odbacuje pozive koji vode ka uništenju muslimana i

⁸⁹ sūra el-Hadždž, 39. i 40. ājet

⁹⁰ Katastrofa koja je zadesila muslimane 617. hidžretske godine od strane Tatara je bila teško iskušenje i velika nesreća. Po pitanju ovoga, Ibn Kethīr je u '*El-Kāmil*'-u, 10/399, rekao:

"Ukoliko neko kaže da svijet nije iskušan sa nečim poput ovoga, od kad je Allāh, Slavljeni i Uzvišeni, stvorio Ādema, 'alejhīs-selām, do sada - istinu će reći. Jer ni u jednoj historiji se ne nalazi ništa što je blizu ovome ili što mu je slično."

Pa ipak, Tatari su bili mješovit narod, koji nije imao neku određenu religiju, a ova rasprava se tiče fitne Jevreja i kršćana i onoga što oni imaju od zablude

skrnavljenju njihovih svetosti. On naređuje džihād i borbu protiv izdajnika i *dhālīma* i čišćenje islamskih zemalja od ruku okupatora, dok Allāhovo Obećanje dođe, a mi smo na tome.

Uzvišeni Allāh je rekao:

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

"Krećite u boj, bili slabi ili snažni, i borite se na Allāhovu putu zalažući imetke svoje i živote svoje! To vam je, da znate, bolje!" ⁹¹

Uzvišeni Allāh je, također, rekao:

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى
الظَّالِمِينَ

"I borite se protiv njih sve dok širka ne nestane i dok se Allāhova vjera slobodno ispovjedati ne mogne. Pa ako se okane, onda neprijateljstvo prestaje, jedino protiv nasilnika ostaje." ⁹²

Učenjaci su se složili po pitanju obaveznosti borbe protiv *kāfirā* koji su napali muslimanske zemlje. Ukoliko narod te zemlje uspije da se odbije zlo (napad), onda je to dovoljno za ispunjavanje obaveze od strane drugih (tj. obaveza borbe spada sa ostalih muslimana).

⁹¹ sūra et-Tewbe, 41. ājet

⁹² sūra el-Beqara, 193. ājet

Ali ukoliko ovi ne uspiju odbiti njihove zavjere i ne uspiju ih protjerati, onda postaje *wādžib* (obaveza) onim muslimanima koji se nalaze u blizini neprijatelja, u drugim državama, da se bore protiv kāfirā i da spriječe njihov *dhulm*. A ovo je pitanje koje je poznato u šerī'atu i nijedan musliman se tome ne suprotstavlja.

Uzvišeni Allāh je rekao:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

"O vjernici, borite se protiv nevjernika koji su u blizini vašoj i neka oni osjete vašu strogost! I znajte da je Allāh na strani čestitih."⁹³

وَمَا لَكُمْ لَأَ تُقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ
الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ
وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ
كَانَ ضَعِيفًا

"Šta vam je pa se ne borite na Allāhovu putu za potlačene, za muškarce i žene i djecu, koji uzvikuju: 'Gospodaru naš, izbavi nas iz ovog grada, čiji su stanovnici nasilnici, i Ti nam odredi zaštitnika i Ti nam podaj onoga ko će nam pomoći!'

⁹³ sūra et-Tewbe, 123. ājet

Vjernici se bore na Allāhovom putu, a nevjernici na putu tāgūta. Zato se borite protiv šejtanovih šticećenika, jer je šejtanovo lukavstvo zaista slabo." ⁹⁴

El-Qurtubī, Allāh mu se smilovao, je rekao:

"Riječi Uzvišenog Allāha: **"Šta vam je pa se ne borite na Allāhovom putu..."** su podsticaj za džihād, a on uključuje oslobađanje nemoćnih (muslimana) od mušrika, koji ih muče i kažnjavaju užasnim kaznama i iskušavaju ih na različite načine s ciljem da ih udalje od njihovog dīna. Dakle, Uzvišeni Allāh je naredio džihād kako bi se njime uzdigla Njegova riječ, kako bi se otvoreno širio Njegov dīn i oslobodili potlačeni vjernici, čak iako to iziskuje gubitak života." ⁹⁵

Dakle, time oni imaju nagradu šehīdā koji su ubijeni na Allāhovom putu. Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao:

"Ko god bude ubijen na Allāhovom putu je šehīd, i ko god umre na Allāhovom putu je šehīd..." ⁹⁶

Uzvišeni Allāh je, u vezi onih koji su ubijeni na Allāhovom putu i onih koji su žrtvovali svoje živote, rekao:

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرَزَقُونَ فَرِحِينَ
بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ بِالَّذِينَ أَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا

⁹⁴ sūra en-Nisā', 75. i 76. ājet

⁹⁵ "Tefsir el-Qurtubī" (5/279). A vidi i "Mašāri' el-Ešwāq ilā Masāri' el-'Uššāq" (2/828.-838)

⁹⁶ Muslim, hadīth br. 1915, od Suheja Ibn Ebī Sāliha, on od svog oca, a on od Ebū Hurejre, Allāh bio zadovoljan njime

خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا
يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ

"Nikako ne smatraj mrtvima one koji su na Allāhovu putu izginuli! Ne, oni su živi i u obilju su kod Gospodara svoga, radosni zbog onoga što im je Allāh od dobrote Svoje dao i veseli zbog onih koji im se još nisu pridružili, za koje nikakva straha neće biti i koji ni za čim neće tugovati; radovaće se Allāhovoj nagradi i milosti i tome što Allāh neće dopustiti da propadne nagrada onima koji su bili vjernici."

97

U Muslimovom "Sahihu" (hadith br. 1887) je zabilježena predaja od el-E'ameša, a on od 'Abdullāha ibn Murre, a on od Mesrūqa da je rekao:

'Pitali smo 'Abdullāha ibn Mes'ūda, Allāh bio zadovoljan njime, o svome, pa je on rekao:

'Zaista smo pitali Allāhovog Poslanika, sallallāhu 'alejhi we sellem, o tome, pa je on rekao:

'Duše šehīdā će biti u utrobama zelenih ptica koje imaju svjetiljke obješene na Aršu. One slobodno lete džennetom kud god hoće, a zatim se vraćaju prema tim svjetiljkama. Gospodar njihov će ih pogledati i reći: 'Da li želite nešto?' One će odgovoriti: 'Šta da poželimo kada džennetom letimo kud god hoćemo?!' To će ih upitati tri puta, a kada oni vide da pitanje neće prestati, odgovoriće: 'Gospodaru naš, želimo da nam duše naše vratiš u tijela naša kako bi smo na Tvome putu ponovo poginuli!' 'Kada vidi da nemaju nikakve potrebe, On će ih ostaviti.' "

⁹⁷ sūra Āli 'Imrān, 179.-181. ājet

Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, je rekao:
*"Niko ko uđe u džennet neće poželjeti da se vrati na dunjaluk, i kada bi bilo njegovo sve što je na Zemlji, osim šehīda. On će željeti da se vrati na dunjaluk, pa da pogine deset puta, zbog onoga što vidi od nagrade."*⁹⁸

Sahīh hadīthi ukazuju na to da je džihād na Allāhovom putu jedno od najboljih djela i da su oni koji ga vode najbolji od robovā.

Ovo je ono što je motivisalo *ashābe*, *muhādžire* i one koji su im pomogli (*ensārije*), i one koji su ih u dobru slijedili, da idu putem džihāda i da se natječu u nastojanjima da postignu njegovu nagradu.

Upitan je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem:
"Koje djelo je ravno džihādu na putu Allāha, Slavljelog i Uzvišenog?"

On je rekao:

'To vi ne možete učiniti.'

Oni su ponovili pitanje dva ili tri puta, i svaki put bi im Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, odgovarao:

'To vi ne možete učiniti.'

A onda im je rekao, nakon trećeg puta:

'Primjer mudžāhida na Allāhovom putu je kao primjer ustrajnog postača i klanjača, pokornog Allāhovim ājetima,

⁹⁸ Muttefekun 'alejh (el-Buhārī hadīth br. 2817, Muslim hadīth br. 1877), od Šu'be, on od Qatāde a on od Enesa, Allāh bio zadovoljan njime

koji ne prekida svoj namaz ili svoj post sve dok se borac na Allāhovom putu ne vrati iz borbe.'''⁹⁹

El-Buhārī je zabilježio hadīth sa istim značenjem od Ebū Husejna, on od Thekwāna, a on od Ebū Hurejre, Allāh bio zadovoljan njime.

A u dva ''*Sahīha*'' je zabilježeno od ez-Zuhrija, a on od 'Atā'a ibn Jezīda el-Lejthija, a on od Ebu Se'īda el-Hudrija, Allāh bio zadovoljan njime, da je rekao:

''Upitan je Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*: 'Koji čovjek je najodabraniji?' Allāhov Poslanik, *sallallāhu 'alejhi we sellem*, odgovori:

'Najbolji čovjek je mu'min koji se bori svojim životom i svojim imetkom na Allāhovom putu.'

Ponovo bi upitan:

'A koji onda?'

On reče:

'Mu'min koji obožava Allāha u planinskom klancu i ne uznemirava ljude svojim zlom.'''

I tekstovi koji ukazuju na vrijednost džihāda i mudžāhidā su mnogobrojni, a mudžāhidi na Allāhovom putu koji ga vode su pretekli one koji dolaze poslije njih. Kako su samo dostojanstvene duše koje su u njihovim tjelesima, i krv koja je prolivena za odbranu islāma i za slamanje sile njegovih neprijateljā.

A oni koji su poniženih duša i ideologija i koji su pod uticajem pisanja orijentalista uzdigli su pitanje džihāda, ali su ga ograničili samo na odbrambeni džihād protiv agresije.

⁹⁹ Muslim ''*Sahīh*'' (hadīth br. 1878) od Suhejla ibn Ebi Sāliha, on od svoga oca, a on od Ebū Hurejre, Allāh bio zadovoljan njime

Nastojali su da oblikuju tumačenje *qat'ijje*¹⁰⁰ po ovom pitanju, dok su pritom bili slijepi za argumente i dokaze koji ukazuju legitimnost napadačkog džihāda, da bi sva vjera bila samo za Allāha, i kojim bi potlačene i pokorene muslimane oslobodili dhulma institucija i zakona.

A iza poraza ovih ljudi se krije neznanje o stvarnosti islāma, o stvarnosti džihāda u islamskom šeri'atu.

Uzvišeni Allāh je rekao:

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا
يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

"I borite se protiv njih sve dok širka ne nestane i dok samo Allāhova vjera ne ostane. Ako se oni okane, - pa, Allāh dobro vidi šta oni rade."¹⁰¹

I On je, Uzvišeni, rekao:

فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ
وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ إِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا
سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ

"A kada prođu sveti mjeseci, ubijajte mnogobošce gdje god ih nađete, zarobljavajte ih, opsjedajte i na svakom prolazu

¹⁰⁰ *'Et-Tibyān Publications'*: jasnih, nedvosmislenih, autentičnih tekstova

¹⁰¹ sūra el-Enfāl, 39. ājet

dočekujte! Pa ako se pokaju i budu molitvu obavljali i zekat davali, ostavite ih na miru, jer Allāh zaista prašta i samilostan je." ¹⁰²

I On je Uzvišeni, rekao:

فَاتْلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ
صَاغِرُونَ

"Borite se protiv onih kojima je data Knjiga, a koji ne vjeruju ni u Allāha ni u onaj svijet, ne smatraju zabranjenim ono što Allāh i Njegov Posalnik zabranjuju i ne ispovijedaju istinsku vjeru - sve dok ne daju glavarinu poslušno i smjerno." ¹⁰³

U dva "Sahīha" je zabilježen hadīth od Šu'be, koji prenosi od Wāqida ibn Muhammeda ibn Zejda ibn 'Abdullāha ibn 'Umera, a on od svog oca, a on od Ibn 'Umera, Allāh bio zadovoljan njime, da je Allāhov Poslanik, sallallāhu 'alejhi we sellem, rekao:

"Naređeno mi je da se borim protiv ljudi sve dok ne posvjedoče da nema drugog boga osim Allāha i da je Muhammed Allāhov Poslanik, i dok ne počnu klanjati namāz i davati zekāt. Ako tako budu učinili, onda su zaštitili svoju krv i imetak od mene, osim kada to prāvo islāma zahtijeva," ¹⁰⁴ a Allāhu će račun polagati."

¹⁰² sūra et-Tewbe, 5. ājet

¹⁰³ sūra et-Tewbe, 29. ājet

¹⁰⁴ npr. sprovođenje šeri'atske kazne (napomena izdavača)

Svi ovi dokazi se tiču ofanzivnog džihāda, a on predstavlja ciljanje kāfirā i borba sa njima u njihovoj zemlji, čak iako oni ne napadaju, tako da bi svi zajedno mogli ući u vjeru, i to sve dok ne preovladavaju štetne posljedice koje proizilaze iz toga ili dok nemogućnost ili slabost ne spriječava muslimane od toga.

A druga vrsta džihāda je džihād odbijanja napada agresora na naše zemlje i sve muslimanske države. Ovaj džihād je *wādžib* po *idžmā'u* i on je od opšte poznatih stvari u vjeri i od onoga oko čega se slažu sva zakonodavstva, međunarodni običaji, kao i političke institucije (tj. čitav svijet se slaže sa opravdanošću ovakvog vida odbrane). Na ovo ukazuju *es-sama'* (objavljeni tekstovi), *el-'aql* (razum, intelekt), kao i *fitra* (priroda čovjeka). Nešto od ovoga je već spomenuto, kao i da je Uzvišeni Allāh naredio džihād kako bi se njime uzdigla Njegova Riječ, širio Njegov dīn i oslobodili potlačeni vjernici iz ruku zločinačkih kāfirā. A Allāh najbolje zna.

Napisao:
Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwān
El-Qasīm, Burejda
7/8/1422. godine hidžretske

DOSADAŠNJA IZDANJA
"KELIMETUL-HAQQ":

- **Dokazi za obaveznost pokrivanja lica**
(*Ebu Ahmed*)

- **Dokazi da je isbāl harām**
(*Ebu Ahmed*)
- **Kritika demokratije i ilustracija njene stvarnosti**
(*'AbdulQādir bin 'Abdul' Azīz*)
- **Bolest irdžā'a**
(*grupa autora*)
- **Šta čini "Lā ilāhe illAllāh", a šta ga poništava?**
(*Hamid 'Alī Khān*)
- **Kome se to priviđaju tekfirovci u Sandžaku i Bosni?**
(*'Proglas o tekfīru'* i odgovori na njega)
(*Kelimetul-Haqq*)
- **Zalutale sekte sūfija i ši'ija**
(*Kelimetul-Haqq*)
- **Isukana sablja na psovača Allāha, vjere i Poslanika**
(*Ebū Muhammed el-Maqdisī*)
- **Šubhe vezane za propis demokratije u islāmu**
(*grupa autora*)
- **'Aqīda potpomognute skupine**
(*'AbdulMedžid el-Munī'*)
- **Tewhīd el-hākimije**
(*grupa autora*)
- **Allāhova pomoć je, zaista, blizu**

(Sulejmān bin Nāsir el-'Ulwān)

- **Demokratija je vjera**
(Ebū Muhammed el-Maqdisī)
- **Obaveze koje je dužan spoznati svaki musliman i muslimanka**
(šejhul-islām Muhammed bin 'AbdulWehhāb)
- **Ovo je ono što vam je vaš Gospodar obećao**
(Reagovanje na incident u Novom Pazaru ispred Arap-džamije 3. nov. 2006. god.)
(Kelimetul-Haqq)
- **Podučavanje najvažnijim pitanjima**
(Ahmed el-Hālidī)
- **Može li se opravdavati neznanjem u djelima velikog širka i jasnog kufra?**
(Ebu Muhammed)
- **Millet Ibrāhīm**
(Ebū Muhammed el-Maqdisī)
- **'Aqīda ehliš-sunneta wel-džemā'ata**
(Metn/tekst sedam velikih djela 'aqīde muslimana na jednom mjestu, u jednoj knjizi:
"Wasitijska 'aqīda", "Tahāwijeve 'aqīda",
"Kitābut-tewhīd", "Tri načela",
"Otklanjanje sumnji",
"Djela koja izvode iz vjere" i "Šest načela")
- **Šerī'atski hidžāb**
(Kelimetul-Haqq)

- **Istina o Turcima Osmanlijama**
(*Ebū Ahmed*)
- **Musliman ili mušrik**
(*Ebū Hamza*)
- **Dokazi za propis prijateljavanja sa mušricima**
(*šejh Sulejmān bin `Abdullāh
bin Muhammed bin `AbdulWehhāb*)
- **Biografija imama Ahmeda, rahimehullāh**